

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches

Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres

bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Hackerangreb: Pearl Harbor eller Watergate?

Eneret på fortolkning, eller sandheden?

Af Helga Zepp-LaRouche

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablisementets model, der udelukkende kun har sin egen

fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

11. marts, 2017 – Endnu seks uger efter præsident Trumps embedstiltrædelse har det neoliberale establishment stadig ikke affundet sig med resultatet af et demokratisk valg i USA; de neoliberale mainstream-medier overbyder hinanden i deres totalt ubegrundede kampagne for, at russiske hackerangreb skulle have hjulpet Trump til sejr.

I virkeligheden drejer det sig om noget ganske andet: For det første har Trump lovet, og er fast besluttet på, at gøre en ende på den britiske imperiepolitik med endeløse krige i Mellemøsten, og i stedet etablere relationer med Rusland og Kina på et fornuftigt grundlag. Og for det andet sker alt dette på et bagtæppe, hvor det transatlantiske finanssystem kan bryde sammen, hvad øjeblik, det skal være, og hvor Trump, iflg. pressetalsmand Sean Spicer, fastholder sin hensigt om at gennemføre Glass/Steagall-bankopdelingssystemet, hvad der virker som en rød klud på City of London og Wall Street.

Washington Post og New York Times gentager dagligt »narrativen« om et angiveligt 'Ruslandsgate', og NYT-skribent Thomas L. Friedman hentede endda massemediernes svar på »Tykke Berta« frem og sammenlignede det angivelige, russiske hackerangreb med »Pearl Harbor« (det japanske angreb, der resulterede i USA's indtræden i Anden Verdenskrig) og med »11.

september«; hermed skulle Rusland have ramt »selve hjertet af demokratiet«.

Men hvori består egentlig det indhold, som første runde af Wikileaks-offentliggørelserne af disse e-mails bragte for dagen? Det blev bragt frem for dagens lys, at det Demokratiske Partis ledelse massivt manipulerede valgprocessen til fordel for Hillary Clinton og imod Bernie Sanders. Og for det andet, så offentliggjorde Wikileaks den tale, som Hillary Clinton havde holdt for bankierer på Wall Street, hvori hun gjorde det entydigt klart, at hun som præsident ville forsvare Wall Streets interesser. Robert Parry, den undersøgende journalist, der bl.a. erhvervede sig et uangribeligt ry for sin afsløring af Iran-kontra-skandalen, påpeger i sin seneste artikel, »Politikken bag Ruslandsgate«, at det næppe er forståeligt, hvordan det skulle ramme »demokratiets hjerte«, når den amerikanske befolkning får hjælp til deres ret til at blive informeret om disse afgørende kendsgerninger om en kandidat til præsidentembedet.

Netop, som heksejagten imod Trump og flere af hans regeringsmedlemmer og rådgivere havde nået et nyt højdepunkt, begyndte Wikileaks på en ny runde af offentliggørelser af informationer, der endda overgår Edward Snowdens afsløringer. Indholdet af disse afsløringer refererer til den totale udspionering, som, udover NSA, nu også sker gennem CIA (og den britiske efterretningstjeneste GCHQ) over for hele verden, ved at bruge Smartphones, tablets, computere, Smart-TV og andet elektronisk udstyr. Det drejer sig her om et retssikkerhedsbrud uden fortilfælde, som blot endnu ikke har ført til en storm af indignation, mens denne lækkerbiskens langsomt steger på panden. Det er nemlig strengt forbudt for CIA at gennemføre operationer internt i USA imod landets egen befolkning. Denne gang hørte man ikke engang et spagfærdigt »udspionering mellem venner – det går slet ikke« fra fru Merkel.

Men en del af disse nye Wikileaks-afsløringer viste desuden,

at CIA råder over de tekniske muligheder for at bemægtige sig udenlandsk, elektronisk udstyr og under falsk flag tilsyneladende udføre hacking og andre operationer, så det legitime spørgsmål opstår, om dette angivelige russiske hackerangreb måske ikke var blevet udført i Langley, Virginia, CIA's hovedkvarter? Eller måske i USA's konsulat i Frankfurt, Tyskland, der er blevet identificeret som den sekundære operationsbase for den slags aktiviteter i Europa, Kina og Mellemøsten? Netop det faktum, at der dukkede kyrilliske bogstaver og russiske navne op i nogle af hackeroperationerne, rejser spørgsmålet om operationer »under falsk flag«, da de yderst erfarne hackere vel næppe kan være så dumme at lægge deres visitkort på tabletten.

Med disse offentliggørelser har situationen i USA ændret sig. Nu er Trump-teamets angivelige forbindelse med Rusland ikke længere det eneste fokuspunkt, men derimod spørgsmålet om, hvem, der er ansvarlig for disse »leaks«, den ulovlige videreformidling af informationer om samtaler mellem Trump-medarbejdere med f.eks. den russiske ambassadør Kiseljak, som medarbejderne, i fuld overensstemmelse med deres hverv som senator eller medlem af overgangsteamet har ført. Det senatsudvalg, der undersøger disse spørgsmål, under ledelse af senator Grassley, indsamler nu oplysninger i begge retninger – altså ikke kun om den angivelige kontakt mellem Trumps team og russiske institutioner, men frem for alt også, hvor disse illegale, utætte steder i efterretningstjenesten findes.

I mellemtiden udtaler tidligere medlemmer af efterretningstjenesten sig nu offentligt, som f.eks. William Binney, en af udviklerne af det globale NSA-overvågningssystem – altså en af topeksperterne på dette område og nuværende whistleblower, som Edward Snowden – og som fordømmer CIA's metoder som værende absolut forfatningsstridige. Disse praksisser betyder en total korrumpning af retssystemet, og USA skulle nu være en politistat og være betænkelig tæt på at være en totalitærstat, iflg. Binney.

Det kunne vise sig, at det på ingen måde var historien om den angivelige russiske hacking af det Demokratiske Partis e-mails, der som følge skulle have hjulpet Trump til sejren, som var »Pearl Harbor-begivenheden«, men at Trumps mangeårige ven Roger Stone derimod har ret i sin analyse: Stone, der efter sin tid som medarbejder i Nixon-regeringen har været aktiv i diverse Republikanske valgkampe og administrationer, siger, som et samtidigt vidne til den skandale, der afsluttede Nixons karriere, at den aktuelle affære er en skandale, der fuldstændig sætter Watergate i skyggen. Det drejer sig, iflg. ham, om den alvorligste overtrædelse af loven og den offentlige moral i USA's historie.

Med hensyn til det spørgsmål, der nu er blevet relevant – nemlig, hvem der har forordnet, at overvågningen af Trump skulle ske gennem en anmodning fra den såkaldte FISA-domstol (en specialdomstol, der er ansvarlig for forsvar mod spionage), – understregede Stone, at det var usandsynligt, at dette skulle være sket uden Obamas indgriben. I Nixons tilfælde var det sådan, at denne faktisk ikke på forhånd vidste noget om indbruddet i Watergate-hotellet, men alligevel sluttelig måtte påtage sig ansvaret for det. Det er nu, iflg. Stone, blot et spørgsmål om tid, hvornår Obama, den tidligere forsvarsminister og cheferne for CIA og FBI må vidne for en Grand Jury (der har beføjelse til at afgøre, om der skal rejses tiltale, men ikke til at fælde dom), og hele affæren kunne muligvis blive til den største skandale i amerikansk historie. Spørgsmålet vil meget snart blive, hvad Obama vidste, og hvornår.

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablisementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise,

at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

De arrogante og stædige kommentatorer i Europa skulle som eksempel for sig selv tage, hvordan den strategiske forandring i andre dele af verden bliver realiseret. Den 7. marts understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi atter, at det er Kinas mål, gennem samarbejdet med USA, Rusland og Kina, at stabilisere situationen i verden og derudover fremme en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina allerede har initieret i 60 nationer langs den Nye Silkevej, tilbyder en platform for de mest strålende udsigter for hele verden, hvis de vigtigste nationer går sammen om det. Initiativet til den Nye Silkevej kom fra Kina; men det tilhører hele verden, og dets fordele skal komme alle nationer til gode.

Det er ganske vist ikke så enkelt for folk i Tyskland at danne sig et klart billede, i betragtning af de totalt ensrettede mainstream-medier og deres hysteriske anti-Trump-kampagne, dæmoniseringen af Putin og de udbredte, negative rapporter om Kina. Men én ting bør stå klart gennem den enkeltes egen refleksion: Denne verdens problemer kan kun løses, hvis USA, Rusland og Kina arbejder sammen. Og kun de politiske kræfter i Tyskland, som tilslutter sig disse perspektiver, fortjener at blive støttet.

Tyskland har en fantastisk mulighed for at bidrage med sin store, kulturelle og videnskabelige tradition til skabelsen af det Nye Paradigme med samarbejde mellem alle verdens nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej. Lad ikke

massemediernes »narrativer« spærre vejen for os.

Kinesisk initiativ ønsker at hjælpe Trumps 2026-vision for USA; Britisk efterretningstjeneste ønsker at afsætte eller dræbe ham

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2017 – Hvis det voksende antal meldinger om, at Donald Trump og Xi Jinping vil mødes i Florida i næste måned, er korrekte, så ligger vejen åben for, at præsident Trump kan samarbejde med Kinas globale drivkraft for vækst og fremskridt – den såkaldte Nye Silkevej eller Bælt & Vej-initiativet – og som Barack Obama nægtede at gøre.

De mål ude i horisonten, som Trump har fastsat for Amerikas »250-års jubilæum« i 2026 – fred med nationer, inklusive vore nuværende »modstandere«; en fornyet, moderne, økonomisk infrastruktur, »vore fodspor i fjerne verdener« – ville i så fald have langt bedre udsigter til at blive nået. Disse mål er ikke på dagsordenen hos nogen af USA's to krigsførende, politiske partier.

Det britiske efterretnings- og sikkerhedsapparat har forvandlet det Demokratiske Partis chok over Trumps valgsejr til en fuldt optrappet mobilisering, der stadig kører i højeste omdrejninger, for at fjerne ham gennem afsættelse ved en rigsretssag eller ved tilbagetræden. Nogle, på den

europæiske elites højeste niveau, ville også overveje mord. Den ene britiske efterretningsagent efter den anden (hvoraf dagens briefing rapporterer om den seneste) har indført »efterretninger, der kan ødelægge Trump« i den amerikanske, politiske proces, gennem Obama og hans George Soros-fraktion af Demokrater. Mandag, den 20. marts, er endnu en nøgledato i deres mål, deres indsats for at bringe Trump til fald gennem falske skandaler, såfremt Obama-demokrater fortsat spiller rollen som klovn for denne indsats.

Det britiske oligarki kan ikke udholde tanken om en amerikansk præsident, der afviser geopolitik og finansimperium, til fordel for national udvikling og »win-win«-samarbejde mellem de store magter – USA, Rusland, Kina, Indien, Japan og andre. Dette er, hvad der står på spil i de forestående møder med Xi Jinping og, måske, med den russiske præsident Putin.

Målene med at genopbygge Amerikas infrastruktur, med at vende tilbage til Månen på permanent basis, og hinsides Månen, kan ikke opfyldes på nogen anden vis. De \$5-8 billion, der behøves til et nyt, højteknologisk, amerikansk infrastruktursystem, eksisterer ikke uden, at verdensmestrene i dette felt, Kina og Japan i særdeleshed, deltager. Bælt & Vej-initiativet, som Kina nu kalder sit globale opbygningsinitiativ, er altafgørende for dette nye paradigme; og ligeledes for udsigten til fred i Mellemøsten i samarbejde med Rusland.

Det er nyttigt, at chefen for Bælt & Vej-initiativets topmøde, Yang Jiechi, også er den mand, der tilbragte to dage med møder med Trumps team i Washington og New York i sidste måned.

Men, de afgørende handlinger, der vil få dette til at fungere, afhænger af os.

Det betyder at bryde Wall Streets magt ved at gennemtvinge en Glass/Steagall-bankreorganisering; at presse igennem en national kreditinstitution efter Hamiltons principper, og som USA fuldstændigt mangler; og at fastholde »Amerikas

genopbygning« på det absolut højeste niveau med udvikling af fusionskraft og udforskning af Solsystemet.

Lyndon LaRouche fremlagde disse »fire love til USA's redning« for flere år siden, for præcist at opnå dette mål med samarbejde, og som repræsenterer hele hans livsværk. Og han har advaret om, at den britiske krones kræfter ikke vil tolerere at »miste« USA til dette nye paradigme; de må besejres, for at dette paradigme kan bære frugt.

Foto: Præsident Trump under et møde med sin regering, 13. marts, 2017. [facebook@DonaldTrump]

USA må spille sin rolle i Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet vil være med til at bortfejle det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester,

der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100 dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig, for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle

problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

☒ Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank, hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

**Videopræsentation v/ Jason
Ross;
dansk udskrift.**

Vi gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde.

(Sidste halvdel af [LaRouchePAC webcast, 10. mrs., start på 25 min.](#))

https://www.youtube.com/watch?v=J7z9NfI_Ns0

(Se webcast første del, 'Hvorfor briterne hader Trump', [her](#)).

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruin. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad

med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi

gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer. Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nytilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, **»ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«**. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.*

Faktisk, så er de fleste af de ressourcer, som vi benytter i dag, de fleste af de ressourcer, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte ressourcer.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke ressourcer for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber ressourcer.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette

var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendoms lån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – billioner af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk

fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent

samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tilstand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det,

at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting. Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad

er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse; bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var

i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for

potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver

voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

Hvorfor briterne hader Trump

– og nu er den nye rapport fra LaRouchePAC udgivet! Leder; LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. marts, 2017

Jeg tænkte, jeg ville præsentere min fremlæggelse under titlen, »Hvorfor briterne hader Trump«. Dette er meget vigtigt – Lyndon LaRouche har understreget, at vi ikke vil vinde det her, med mindre vi forstår, at vi har med Det britiske Imperium at gøre – at vi altid har haft med Det britiske Imperium at gøre. Mange mennesker har ment, at LaRouche enten overdrev eller ikke har erkendt, at Det britiske Imperium er brudt sammen for længe siden, men det står nu meget, meget klart, hvad det er, han har refereret til i fyrre år eller mere, og som er, at vi har med et Amerika at gøre, som i vid udstrækning er blevet overtaget af Det britiske Imperium, til en vis grad via Wall Street, men også i nogen udstrækning gennem efterretningsvæsenets og andres operationer.

Jason Ross: Godaften! Det er i dag den 10. marts, 2017.

Med mig i studiet i dag har jeg lykkeligvis Mike Billington, en af redaktørerne på *Executive Intelligence Review*, og vi springer direkte til en diskussion med Mike om, hvor vi står lige nu i verden, og hvad mener briterne om det?

Mike Billington: Jeg tænkte, jeg ville præsentere min fremlæggelse under titlen, »Hvorfor briterne hader Trump«. Dette er meget vigtigt – Lyndon LaRouche har understreget, at vi ikke vil vinde det her, med mindre vi forstår, at vi har med Det britiske Imperium at gøre – at vi altid har haft med Det britiske Imperium at gøre. Mange mennesker har ment, at

LaRouche enten overdrev eller ikke har erkendt, at Det britiske Imperium er brudt sammen for længe siden, men det står nu meget, meget klart, hvad det er, han har refereret til i fyrre år eller mere, og som er, at vi har med et Amerika at gøre, som i vid udstrækning er blevet overtaget af Det britiske Imperium, til en vis grad via Wall Street, men også i nogen udstrækning gennem efterretningsvæsenets og andres operationer. Beviserne herfor hober sig nu op – det er ikke længere sådan, at vi ligesom taler sort sprog om Det britiske Imperiums rolle. Vi ser beviserne vælte frem, ikke kun gennem implikation, men i deres eget navn – briterne indrømmer nu, i eget navn, at de er ude på at rive USA's regering ned; at gennemføre et kup mod USA's demokratiske valgte regering under Donald Trump. Der er mange eksempler på dette; jeg vil nævne nogle få for at give jer en smagsprøve. Londonavisen *The Guardian* har etableret en website, med navnet, »Modstand nu«, som opfordrer alle de amerikanere, der er oprørt over de forfærdelige begivenheder i Amerika; som er ude at demonstrere og måske kaster molotovcocktails; som fodrer pressen med historier om russisk overtagelse af Amerika, som kan gå direkte ind på vore websider og indsamle alle disse informationer for at forbedre folks kendskab til alle disse rædsler med Donald Trump. Alt dette begyndte naturligvis, i offentlighedens øjne, med MI6-agenten Christopher Steeles udgivelse af det 35 sider lange, nu berømte dokument, fuld af absolut sindssyge, opdigtede historier om, hvordan Donald Trump blev afpresset af russerne, fordi de tog ham på fersk gerning boltre sig med prostituerede, urinere på prostituerede og Gud ved ikke hvad. Og denne Christopher Steele, en MI6-agent, var blevet hyret af det Demokratiske Parti, Obama/Hillary Clinton-netværket, til at udføre dette bedrageri, som de begik; dernæst trådte FBI til og ønskede at fortsætte processen; de tilbød at hyre ham og gjorde det tilsyneladende, betalte ham for et eller andet, vi ved ikke med sikkerhed, hvad. Men dette dokument blev overgivet til FBI og andre efterretningstjenester; de erkendte, at der absolut ingen beviser fandtes for noget af det, men ikke desto mindre

lækkede de det; det kom ud i pressen. Det blev grundlaget for at lancere denne, værre end McCarthy, heksejagt, dette kupforsøg, baseret på den idé, at det på en eller anden måde skulle være ikke alene forkert eller upassende, men decideret ulovligt at have nogen som helst kontakt med Rusland. En fuldstændig absurd idé. Som Trump selv mange gange har sagt, det er en god ting at være venner med russerne; tror I, vi ønsker en krig? Det ville blive en atomkrig; er det, hvad I promoverer?

Vi har altså en situation, hvor denne Steele, på trods af miskrediteringen, stadig skal afgive forklaring for Kongressen. Vi har det samme FBI, som grundlæggende set lækkede dette materiale til pressen og ganske åbenlyst siger, vi fik dette materiale fra GCHQ, det statslige britiske kommunikationshovedkvarter; det britiske NSA (overvågningstjeneste); så dette er alt sammen offentligt, ikke længere en hemmelighed; briterne gør, hvad briter gør. Vi skal se på, hvorfor? Hvorfor hader de Trump så meget?

Jeg vil minde folk om, at vi den 20. januar udgav en artikel i *EIR* af Helga Zepp-LaRouche, med titlen, »*The Foreign Power Corrupting U.S. Politics Is London, not Moscow*« (dansk: »**Den britiske efterretningstjeneste afslører sig selv i sine operationer mod Trump**«); og der er nu definitivt blevet demonstreret. Vi har nogle kongresmedlemmer, der tager dette alvorligt; senator Grassley, en af de mest seniorsenatorer, Republikaner fra Iowa, der leder justitskomiteen i Senatet, har krævet, at FBI udleverer al deres korrespondance, deres efterretninger, alle dokumenter, de har om deres forbindelse til britisk efterretningstjeneste. Dette er vigtigt; jeg vil oplæse, hvad han skrev i sit brev til Comey (direktør for FBI):

»Den idé, at FBI og folk associeret med Clintonkampagnen, skulle betale Christopher Steele (denne MI-agent) for at efterforske den Republikanske nominerede kandidat til præsidentskabet i opløbet til valget, rejser yderligere

spørgsmål om FBI's uafhængighed af politik, så vel som også Obama-administrationens brug af lovens håndhævere og efterretningstjenester til politiske formål.»

Dette er alvorligt; dette er alvorlige anklager. Kongresmedlem Nunes, den Republikanske leder af Husets Efterretningskomite, har krævet en høring den 12. marts, der som sine vidner vil have James Comey fra FBI; Mike Rogers fra NSA; John Brennan fra CIA og James Clapper, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste. Det bliver ret interessant, for det her er forræderi, vi ser på. Vi ser en udenlandsk regerings samarbejde med korrupte lag i efterretningssamfundet om at gennemføre et kup imod vores valgte regering. Dette er ekstremt alvorlige anklager i stil med forræderi.

Jeg vil nævne endnu en ting. Greb Rusland ind i vores valg? Lad os antage, at det skulle være sandt, hvad det næsten sikkert ikke er, at russerne skulle have været involveret i hackingen af DNC og Podesta-e-mails; hvis de var involveret, hvad gjorde de så? For det første, så er dette ikke national sikkerhed; dette er et partis private e-mails, ikke spørgsmål om national sikkerhed. For det andet, som Robert Parry, en meget erfaren, ret berømt undersøgende journalist, mest berømt for sin afsløring af Iran/kontra-fupnummeret; som han sagde, enhver ægte journalist ville savle over den kendsgerning, at offentliggørelsen af disse dokumenter, uanset, hvordan de blev offentliggjort, er sande (dokumenterne) – der er ingen, der afviser, at dette virkelig er de e-mails, der viser, at det Demokratiske Parti på ulovlig vis, eller i det mindste imod dets egne regler, manipulerede valget til støtte for Hillary Clinton mod Bernie Sanders, samt andre, alvorlige uoverensstemmelser. Ingen benægter dette; det er alt sammen sandt, det er ikke falske nyheder, men ægte nyheder. De falske nyheder er, at dette ikke bliver grebet af journalisterne som eksempel på den demokratiske proces med at få sandheden ud til det amerikanske folk. Næh, næh; det er en indgriben for at ødelægge den demokratiske proces fra en udenlandsk nation,

russerne. Det er ironisk; det er sindssygt, men ironisk.

Jeg vil også nævne, at Lyndon LaRouche og vores organisation er ganske bekendt med denne proces. I en meget virkelig udstrækning, så får Trump 'LaRouche-behandlingen'. Vi kender disse korrupte lag i FBI; vi ved, hvordan de ulovligt og hemmeligt samarbejder med briterne, for sådan var den operation, der blev kørt mod LaRouche tilbage i 1980'erne, som førte til hans, og min og andres, fængsling, på vegne af Bush-administrationen, og af de præcis samme årsager: Lyndon LaRouche havde fremlagt, og Reagan havde vedtaget, et forslag til udvikling af et 'stråleforsvar' (**Det Strategiske Forsvarsinitiativ**) i samarbejde med russerne, for at gøre en ende på galskaben med Kissinger og briternes MAD, Mutually Assured Destruction (doktrinen Gensidigt Garanteret Ødelæggelse), som gik ud på, at russerne og amerikanerne begge havde atomvåben, rettet mod hinanden, parat til omgående at blive affyret; og det er sådan, vi holder verden sikker, ikke sandt? Hvilket vil sige, at vi ikke går i atomkrig med hinanden, for vi ved, at den anden side – at vi også bliver sprængt i luften. Og i mellemtiden kan Det britiske Imperium og dets dumme kæmpe i Amerika gå rundt i verden og føre kolonikrige, som i Vietnam, i hele Afrika og andre steder, hvor vi stopper, før det når fasen med atomkrig. Pointen med dette er selvfølgelig, at det holder verden opsplittet, og dét er Det britiske Imperiums hensigt. Kernen i det er at forhindre USA i at samarbejde med Rusland; at forhindre Europa i at samarbejde med Rusland; for Imperiet er afhængigt af »del og hersk«, at holde verden opsplittet.

Så den samme proces, der blev udløst imod os, af de samme årsager, udløses nu imod Trump. Som I nok ved, så publicerede vi for nylig et dossier, på treårsdagen for Maidan-kuppet i Ukraine, (**»Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?»**) hvor et neonazistisk kup åbenlyst blev støttet af Obama og Soros og Obamas agent dér, Victoria Nuland, som pralede med, at de havde brugt milliarder af

dollar på at skabe anti-russiske NGO'er, på trods af det faktum, at de ledende elementer i demonstrationerne ikke var de fredelige demonstranter, men de nynazistiske grupper, der bar svastika-symboler på tøjet og viftede med portrætter af Stepan Bandera, Hitlers allierede i Ukraine under krigen (2. verdenskrig), og som kørte nedslagtningen af jøderne og polakkerne og russerne. Så dette var altså et kup, der skulle sætte nazister ved magten, støttet af Obama, Soros og andre; og præcis de samme personer er i dag involveret i operationen for at fælde USA's regering, den 'farvede revolution' imod Trump. Og igen, af den præcis samme årsag. I begge tilfælde skete det for at forhindre samarbejde mellem Europa og Rusland; for at forhindre samarbejde mellem USA og Rusland; for dette er kernen i Imperiet, Det britiske Imperium og i realiteten alle imperier, som på sæt og vis blot er ét og samme imperium, lige fra tiden med Det romerske Imperium, Det venetianske Imperium, Det byzantinske Imperium og sluttelig Det anglo-hollandske Imperium; det er i virkeligheden den samme kernegruppe, bestående af finansiell magt over finanserne og handelen på globalt plan ved at holde folk i krig med hinanden, så de ikke gør indsigelse, så ingen kommer sammen om at gøre oprør mod imperiepolitikken, der kontrollerer de globale finanser og den globale handel.

Det jeg ville frem til, er, at kuppet imod USA igen sker af disse samme årsager. For i den ultimative opdeling af verden, bruger imperiet etniske opdelinger og religiøse opdelinger, og kamp om territorier og den slags ting, for at holde folk opdelte. Men den helt store opdeling er Øst imod Vest; den store opdeling er at bevare det 'demokratiske, frie Vesten', og det stadig 'diktatoriske, kommunistiske Øst' med Rusland og Kina; hold dem adskilte for enhver pris. Dette er grundlaget for, at vi kan forhindre, at nationer kommer sammen, hvilket én gang for alle kunne tilintetgøre selve ideen om imperium.

Hvad er så 'ideen om imperium'? Det er begrebet 'del og hersk', det er geopolitik versus win-win; dette er sandt nok.

Men det er faktisk mere fundamentalt end som så. Det er grundlæggende set en opfattelse af mennesket som værende dyrisk af natur. Det er opfattelse af mennesket, der følger den darwinistiske idé om, at mennesket ikke er forskelligt fra dyrene; og Darwins teori om, hvordan dyr udvikles, er også forkert. Hans argument om, at dyreverdenen kun kan overleve gennem den bedst egnedes overlevelse, er forkert; men ikke desto mindre sagde han og hans samfundsdarwinistiske venner – Spencer osv. – grundlæggende set, at dette er menneskets natur. Dette er det menneskelige samfunds natur – den bedst egnede overlever; nogle mennesker fødes stærke, og disse stærke mennesker må kunne overvinde de svagere. Så kan de overleve i en verden med én imod alle; et eksistentiaalistisk helvede med én imod alle andre. Dette er kernen i Det britiske Imperium; de afviser totalt ethvert begreb om, at der kan findes fælles mål for menneskeheden, at der kan findes en win-win-politik, som Xi Jinping siger. Eller menneskehedens fælles mål, som Helga Zepp- LaRouche ynder at kalde det. Det bliver afvist. Hvis man tænker på Darwins ideer om evolution, så er de tydeligvis forkerte, først og fremmest, fordi de er baseret på ideen om, at ting udvikles ved at overvinde, besejre, nogen, der udgør en trussel mod én.

Men, hvor kommer evolutionen fra; hvad er den oprindelige forandring, som dernæst skaber den bedst egnedes overlevelse? Det er ubesvaret; og dette er naturligvis noget, som hr. LaRouche i mange, mange år har talt om, og han har i særdeleshed refereret til den russiske videnskabsmand, Vernadskij. Som påpegede, at det biologiske univers blev foregået før livet, før biotiske handlinger, af et univers, som ikke desto mindre var under udvikling. Hvad fik det til at udvikle sig? Det var ikke den bedst egnedes overlevelse. Var det jerns overlevelse på bekostning af stål eller guld? Der findes en lovbundethed i universet, der tenderer mod udvikling hen imod højere og højere koncentrationer af energi; energigennemstrømningstæthed, der skaber betingelser, ved hvilke love af en højere orden kan finde sted. Hvilket

sluttelig, med klorofyl, førte til fremkomsten af liv, og sluttelig, på samme måde, gennem positiv udvikling, ikke ud fra den negative udvikling med den bedst egnedes overlevelse, men en positiv udvikling, der, med den sluttelige fremkomst af dyr, og især af mennesket, går frem mod højere og højere koncentrationer af muligheden for at få en forøgelse af den relative befolkningstæthed, baseret på en højere evne til at organisere universet omkring visse principper (love). Og, hvad der er vigtigere, når man når til menneskehedens trin, så har man her at gøre med en art, der er i stand til at *undfly* det, Darwin så på; for vi er, ulig dyrene, ikke bundet og må leve inden for de begrænsninger, naturen frembyder, og den føde, som står til rådighed for os. Men vi har faktisk et intellekt. Vi er i stand til at se fremtiden, hvilket dyr ikke kan, og vi er i besiddelse af den kreative evne til at opdage universets love, hvilket gør det muligt for os dernæst at *organisere* dette univers; at skabe betingelser, hvor vi har højere og højere levestandarder med en større befolkningstæthed, og så fremdeles.

Dette er, hvad briterne afviser. De kunne muligvis acceptere det for sig selv, for at bevare deres egne udviklinger; men selve ideen om – for eksempel Malthus' argument – endnu en britisk, »genial«, sindssyg tilhænger af folkemord – hvor han siger, at der er en grænse for den menneskelige befolkning, fordi vi vil løbe tør for resurser. Men vi vil *aldrig* løbe tør for resurser! Enhver opdagelse, mennesket har gjort, det være sig elektricitet af Ben Franklin, eller stråling af parret Curie, eller kernereaktioner, som Einstein opdagede; hver af disse opdagelser omdefinerer, hvad vore resurser er. Det eksempel, vi altid bruger, er, at, med fusionskraft bliver havvand en resurse. Og endnu bedre resurser såsom helium-3 på Månen, der kan sikre menneskeheden brændsel i al evighed, stort set. Vi omdefinerer vores egen eksistens. Og dette er en *human* idé om mennesket, i modsætning til det britiske, *dyriske* imperiebillede af mennesket, der retfærdiggør, at man, ikke alene mand og mand imellem, men nationerne imellem, har ret

til grundlæggende set at have et slavesystem, et imperiesystem.

For at vende tilbage til den politiske side af dette, så, som jeg sagde: Det britiske Imperiums grundlæggende opdeling [af verden] har, rent historisk, været opdelingen af Øst vs. Vest. Rudyard Kipling, en af den britiske imperieperiodes genier, havde et berømt mundheld, der lød, »Øst er Øst, og Vest er Vest, og aldrig skal de tvende mødes«. De er nærmest to forskellige arter. Man kan selvfølgelig ikke tale om en underlegen art, i Asien, iflg. Rudyard Kipling, der faktisk *lovpriste* den britiske Rajah for at »bringe civilisationen« til inderne.

Jeg vil gerne påpege, at en ny bog er blevet udgivet inden for de seneste dage eller uger af Shashi Tharoor. I har sikkert hørt om ham. Han er en meget fremtrædende person, der i øjeblikket er parlamentsmedlem i Indien, en diplomat, en meget veluddannet mand, der har lanceret et totalt angreb mod briterne. Han har netop udgivet en bog med titlen, *Inglorious Empire: What the British Did to India* (Skammelige Imperium: Hvad briterne gjorde mod Indien). Han påpeger, blandt andet, at ideen om, at briterne [med britisk accent] i det mindste bragte en statsforvaltning og civilisation til de tilbagestående indere. Tharoor påpeger, at i 1700, før den totale, britiske overtagelse, var Indien den rigeste nation i verden. Landet havde, iflg. ham, 27 % af verdens globale BNP; hvorimod briterne havde 1,8 %. Jeg ved ikke, om dette er sandt; jeg har endnu ikke læst hans bog. Men, han påpeger imidlertid noget, jeg *ved*, er sandt, nemlig, at, under briterne, sultede 35 millioner mennesker ihjel [i Indien] på ét år, i 1837, alt imens briterne udskibede hvede og andre fødeemner ud af landet, tilbage til Storbritannien. Det britiske argument var, at »vi ikke griber ind over for udbrud af hungersnød, for udbrud af hungersnød er naturens måde at give udtryk for grænserne for befolkningsstørrelsen. De er blevet overbefolket, og naturen trådte til for at udtynne den

menneskelige hjord. Vi er trods alt moralske mennesker i Det forenede Kongerige, og vi tror på det moralske i kontrakter. Og at bryde en kontrakt om at sende hvede tilbage til Det forenede Kongerige ville være *absolut umoralsk*, blot fordi 35 millioner mennesker er ved at sulte ihjel.« Dette er ægte citater. Det er ikke noget, jeg finder på. For øvrigt påpeger Tharoor også, at 3,4 million mennesker døde under Winston Churchill. Han sammenligner Churchill med Adolf Hitler – en meget passende sammenligning.[1]

Så er der Opiumskrigen; jeg behøver ikke at gennemgå det. Jeg tror, at folk ved, at de forsøgte at formidle rent historisk, at Opiumskrigen handlede om, hvem, der kontrollerede opiummet. Langt fra. Dette var krige, som briterne lancerede for at ødelægge den kinesiske regering, der modsatte sig, at de bragte opium fra deres (englændernes) indiske rajaher, for at ødelægge Kinas befolkning, med det formål dér at gennemtvinge en lignende magt.

I dag ser vi præcis det samme. Vi kan ikke tænke på dette som tørre historietimer. Jeg ville have medbragt en bog, *Dope, Inc.*, men det glemte jeg – den bog, som vi første gang udgav i 1980'erne, ved navn *Dope, Inc.: The British Opium War against America*. Den er udkommet i flere udgaver, med den sidste, *Britain's Opium War Against the World*. De samme banker, der blev etableret i Hongkong for at køre opiumskrigen – Hong Kong and Shanghai Bank, Standard and Chartered, Jardine Matheson-bankerne – disse samme banker gør det stadig i dag. Da HSBC blev taget i at hvidvaske narkopenge for et titals milliarder af dollars fra Colombia og Mexico ind i USA, sagde Obama-administrationen, »Der er ingen, der skal i fængsel. Vi smækker dem over fingrene, en lille bøde, og så kan de fortsætte deres arbejde med at handle med dope«; for *dope er den største forretning i hele verden*. Her i denne udsendelse har vi tidligere diskuteret det faktum, at lederen af FN's afdeling for narkotika [Eksekutive direktør for FN's Afdeling for Narkotika og Kriminalitet (UNODC)], Antonio Maria Costa,

har fastslået den pointe, at, i disse kriseperioder, var disse banker *afhængige* af likviditeten fra narkohandelen; og i realiteten, hele tiden. Det er den største forretning i verden.

Som I ved, så, mens Obama legaliserede narkotiske midler i hele USA, støttede han åbenlyst både de nationale regeringer, der støttede narko, som i Colombia, hvor de underskrev en såkaldt »fredsaftale« med FARC, der ikke var andet end et kokain- og marihuanakartel; men han sørgede også for, at bankerne fik lov at fortsætte med uformindsket styrke, for det er dér, dope-forretningerne rent faktisk køres.

Nu har vi Trump, der fører en krig mod narko; endnu en årsag til, at briterne hader Trump, som de hadede LaRouche. Som I ved, så lancerede LaRouche en organisation ved navn Anti-Drug Coalition, der udgav et blad, der hed *War on Drugs*. Nu har Trump erklæret krig mod narko. Han har sat en general, general John Kelly, som chef for Homeland Security, og som er meget godt bekendt med narkokrisen og har aflagt forklaring for Kongressen om, at kun 20 % af den narko, der krydser grænsen fra Mexico, tages på dette tidspunkt; og en justitsminister, Jeff Sessions, der har tilbragt hele sit liv med at kæmpe imod denne legalisering af narko. Dette falder ikke i god jord hos briterne, kan jeg love jer for.

Til sidst vil jeg nævne, hvad Jason vil fortsætte med, og som er, at, på hele banksiden af dette, så *foragter* de britiske, monetære systemer Hamiltons kreditsystem, som beror på kredit [modsat penge]. Penge er dumme; og det er, hvad briterne ønsker, folk skal være, *dumme*. De vil have et system baseret på penge, så bankerne kontrollerer strømmen af penge, og så pengene kan bruges til hvad som helst, der skaber profit, det være sig kasinoer eller horehuse. Ulig kreditsystemet, der blev etableret af Aleksander Hamilton og brugt af vore bedste præsidenter, kredit, der har en vision, der har en idé om fremtiden, hvis formål er at skabe noget, at skabe en bedre verden, at rent faktisk have blikket rettet mod fremtiden og

forandre nogle ting på en måde, der er til gavn for befolkningens almene vel.

Jeg tror, at dette ligesom udstikker et miniaturebillede af Det britiske Imperiums Helvede, hvorfor de hader Trump. Netop nu er vi, måske for første gang i historien, i en position, hvor imperium kan afskaffes; muligvis for altid, hvis det lykkes os at skabe den form for kreative betingelser for menneskeslægten, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Og nu over til Jason.

Jason Ross: Det, du netop har gennemgået, Mike, gør det virkelig meget klarere, hvorfor der er så meget opposition til det potentiale, vi har netop nu, som virkelig er enormt. Nogle mennesker siger, at det Demokratiske Parti nu er en ulmende ruinhob. Det er en ret god beskrivelse af det, synes jeg. At de, i stedet for at tænke på, hvilken politik, de bør forfølge, hvad deres mission burde være, så er det blevet til en masse beskyldninger mod Rusland for alt muligt. Dårligt vejr? Giv Rusland skylden. Dårligt valgresultat? Giv Rusland skylden. Hacking af valget? Præsidentvalget var én. Hvad med Senatet? Hvad med Huset? Hvad med delstatskongresserne? Hvad med guvernør-skaberne i hele landet? Dette var generelt set ikke noget godt valg for det Demokratiske Parti.

Tænk på de muligheder, der *kunne* være, mht. at samarbejde med Trump-præsidentskabet om initiativer, der nu er mulige. Lad os tage et eksempel. Dette er et klip fra pressekonferencen i går med Det Hvide Hus' pressesekretær, Sean Spicer. Manden, der stiller spørgsmål, er Newsmax' John Gizzy. Det handler om præcis den form for samarbejde, som burde finde sted. Lad os høre:

John Gizzy: Tilbage under mødet og Deres åbningstale om bankerne, i den sidste kampagne, førte kandidat Trump en hård kampagne for en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville opsætte en barriere mellem kommercielle banker og store

investeringsbanker. Den blev selvfølgelig ophævet i 1999, ophævelsen underskrevet af præsident Clinton. Senator Sanders førte også valgkampagne over dette, bemærkede, at det var i Republikanernes valgplatform i Cleveland, og sagde i december, at han med glæde ville arbejde sammen med Trump-administrationen om genindførelse af Glass-Steagall.

Er der planer om, at præsidenten skal mødes med senator Sanders? Og er en ophævelse [han ville have sagt »genindførelse«] af Glass-Steagall på hans dagsorden?

Sean Spicer: Der er ingen aktuel plan om at møde ham. Jeg er sikker på, at, som han har gjort med flere andre kongresmedlemmer på begge sider af midtergangen, et møde vil blive aftalt på et tidspunkt. Vi har ikke noget på bogen lige nu, men hør, han har vist – og jeg mener i dag, eller i går, var endnu et eksempel; i dag endnu et eksempel – hans beredvillighed til at række over midtergangen, hans beredvillighed til at se til begge kamre, og ikke blot i erhvervslivet, men også fagforeninger og andre industrier, hvor vi kan finde fælles jordbund. Jeg mener, at, hvis senator Sanders og andre ønsker at arbejde med Det Hvide Hus inden for områder, om måder til at forbedre finansindustrien, så vil vi gøre det.

Gizzy: Er I stadig forpligtet over for at genindføre Glass-Steagall?

Spicer: Ja.

Ross: Der var det! Det er atter blevet bekræftet ved en pressekonference i Det Hvide Hus, at Trump officielt har støttet Glass-Steagall. Dette er den mest afgørende lov, der kan få vort land på fode igen. Vi er meget glade her i LaRouchePAC; vi har netop udgivet en digital version af en brochure om *LaRouches Fire Love og Amerikas Fremtid på Silkevejen*. Det kan vi se på nu. Den vil også blive udgivet på tryk for at komme ud i landet i titusinder af eksemplarer.

Det, vi her har sat sammen, er en **introduktion**, en gennemgang af, hvor vi står i verden lige nu, og en detaljeret gennemgang af politikken for LaRouches Fire Love.

De, der har fulgt vores webside, eller hvis man er en nyttilkommen, kan dette være en introduktion. Hr. LaRouche udgav i juni 2014 et politisk program, **»Fire Love til USA's omgående redning«**, som, tilføjede han, **»ikke er en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed«**. Når vi ser på disse love, når vi ser på den idé, der udgør den overordnede ledetråd, så ser vi, at der er en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Dét er nøglen til dette. Hr. LaRouche diskuterer dette mod slutningen, efter at have forklaret, hvad de Fire Love er for love. Han beskriver Vernadskijs anskuelse (faktisk LaRouches egen anskuelse) af, hvad det vil sige at være menneske – om mennesket og skabelsen. Han forklarer, at der er en idé, som man må forstå, når man tænker på økonomi set fra et menneskeligt standpunkt.

Som Mike fremhævede, så er resurser for menneskene ikke noget, vi finder i den vilde natur, ligesom en ko, der vandrer rundt og leder efter græs eller noget kløver at spise. Vi *skaber* resurser. *Vi er den eneste art på Jorden, der skaber resurser.* Faktisk, så er de fleste af de resurser, som vi benytter i dag, de fleste af de resurser, som vores liv foregår omkring, de fleste af de betingelser, som vi lever i, skabt, det er et menneskeskabt miljø; det er menneskeskabte resurser.

Tænk på alt det, der er en del af dit liv på daglig basis. Tænk på elektriciteten; tænk på de materialer, du kommer i kontakt med. Disse er for det meste slet ikke naturlige i den forstand, at de ikke er naturlige for en biologisk organisme som mennesket. Det vil sige, de er ikke resurser for lad os sige en flok chimpanser, eller sådan noget. Elektricitet, som vi frembringer ved hjælp af kul; ved at tage et klippestykke fra jorden og forvandle det til elektricitet, som vi kan overføre gennem tynde ledninger og bringe ind i hjem og foretagender og fabrikker for at skabe bevægelse, for at

bringe lys, kommunikationer, varme, afkøling, alle disse ting. Dette er en resurse, vi har skabt. Resursen uran; et klippestykke i jorden, der nu er en kilde til utrolig energi for os. De materialer, som vi bruger – metaller, substanser, der aldrig har eksisteret nogetsteds på Jorden, undtagen når vi skaber dem; plastik skabt af olie. Man finder ikke plastik nogen steder i Jordens skorpe; man finder olie. Aluminium, metallet, findes ikke på planeten – undtagen måske på en meteorit; aluminium er en ren, menneskelig skabelse. Der findes intet, ikke så meget som et gram af det i Jordens skorpe. Så vi skaber resurser.

Når vi opererer økonomisk på den måde, der er karakteristisk for den menneskelige art som helhed over lang, historisk tid, over økonomisk tid, kan vi få enorm udvikling og omskabe vores forhold til naturen. For at gøre dette, er der nogle skridt, der kræves; nogle aspekter af lovgivning og nogle specifikke forslag til en politik. I denne brochure om Amerikas rolle i Silkevejen gennemgår vi de fire aspekter af LaRouches Fire Love. Det første skridt er en genindførelse af Glass-Steagall; dette er den afgørende lov, som I netop hørte blev rejst som et spørgsmål under pressekonferencen i Det Hvide Hus. Dette var Roosevelts politik, der opdelte bankerne i kommercielle banker og investeringsbanker; som gjorde det muligt at få udlån ud til realøkonomien på en sikker måde. Hvor banker kun var engageret i typiske lån og ejendomslån og den slags ting; ikke i spekulativ investering. Når banker gør det, kan regeringen forsikre dem. Med Glass-Steagall genindført vil vi gøre det muligt at få finansiering derud til langfristede projekter. Som de grafiske kort i dette afsnit indikerer, har vi haft en enorm mængde – milliarder af dollars; jeg mener, det var \$4,5 billion fra Federal Reserve (USA's centralbank), og lige så meget eller mere fra den Europæiske Centralbank. Enorme mængder penge er blevet skabt og sat ind i banksystemet; og næsten ingen af dem kommer ud i realøkonomien.

Så hvis man skal forsøge at finansiere en økonomisk genrejsning, hvis man forsøger at skaffe kredit til langfristede projekter, som at genopbygge dæmningerne, der er forfaldne i hele landet; som at påbegynde byggeriet af et højhastighedsjernbanenet; dette er projekter, der koster billioner. Men, billioner af dollars er blevet smidt ind i banksystemet, og de er ikke gået til noget; de bliver bare dér. Med Glass-Steagall gør vi det muligt for banksystemet igen at agere på en langsigtet måde; og vi skiller os fra disse bankers bankerot. Lige nu er hele banksektoren ved at nedsmelte totalt; en smule mere i Europa, ser det ud til, end her, men det er en offentlig hemmelighed. Dette banksystem vil ikke eksistere ret meget længere i verden. Hvad skal erstatte det; og hvad vil grundlaget for den måde, dette nye banksystem opererer på, blive?

Dette bringer os til den anden lov; en ny nationalbankinstitution. Alexander Hamiltons principper, det, han gjorde som grundlaget for økonomi – og i den digitale brochure kan I finde links, hvor I selv kan læse Alexander Hamiltons hovedrapporter til Kongressen. De er tilgængelige. Det er ting, der er et virkeligt højdepunkt i økonomisk fremgangsmåde. Vi gennemgår, hvordan en ny nationalbank ville operere. Dette er virkelig afgørende. For at gøre det muligt at få langfristede investeringer til billioner af dollars, må vi have en ny fremgangsmåde. I har måske hørt i pressekonferencen, hvis I lyttede til det hele, at et tema gentagne gange tages op fra Det Hvide Hus lige nu, uheldigvis; det er ideen om partnerskaber mellem det offentlige og det private. At dette skulle være måden, hvorpå de billioner af dollars til infrastruktur, som præsident Trump har krævet, kan finansieres. Det vil ikke fungere; det vil ikke fungere. For det første, med mindre man får Glass-Steagall, så vil man ikke få en sådan finansiering; men et andet aspekt er, at offentlige/private partnerskaber kræver projekter, som man kan investere i, som direkte vil tilbagebetale investeringen. Et offentlig/privat partnerskab for at restaurere LaGuardia

Lufthavnens terminaler; OK, det kunne måske tiltrække finansiering.

Men hvad med projekter, der ikke vil betale sig tilbage i flere årtier? Hvad med et nationalt højhastighedsjernbanenet? Hvad med byggeri af nye kraftværker? Hvad med investering i langfristet forskning og udvikling, såsom rumprogrammet? Det er her, hvor der ikke kommer en direkte tilbagebetaling, at der er en specifik, unik rolle, som skal spilles gennem et nationalbanksystem; hvor nationens forøgede produktivitet som helhed er tilbagebetalingen, så at sige. Ved at dirigere investeringer på måder, der gør hele nationaløkonomien mere produktiv, så er der faktisk ingen omkostninger ved at opbygge infrastrukturen. USA's transkontinentale jernbane kostede noget mht. den fysiske indsats, det krævede at bygge den; men indkomsterne for denne investering, [var] den nye nationaløkonomi, som den skabte. Den nye *nation*, som den skabte, hvor man kunne rejse fra kyst til kyst på under en uge, i modsætning til de tre uger, som det ville have taget før. Man skulle tage til Panama over land, og dernæst fortsætte med skib op igen til USA's vestkyst. At få en jernbaneforbindelse i stedet forandrede nationen rent samfundsmæssigt; den forandrede nationen økonomisk på en dybtgående måde. Udviklinger kunne nu finde sted; økonomi var mulig. Adgang til forsyninger og materialer og markeder og ideer og infrastruktur; dette udvidedes.

Så igennem et nationalt (statsligt) banksystem gør vi det muligt at tiltrække den form for kredit, der eksisterer rent potentielt, og dirigere den til projekter, der har langsigtet gavn og tilbagebetaling. Og vi bliver ikke bundet af at lede efter måder, hvorpå disse projekter kan omsættes til penge; hvilket er en afgørende fejl ved synspunktet om offentlig/privat partnerskab. Ofte, hvad disse ting gør, er, at de tjener penge på allerede eksisterende programmer ved at privatisere dem og så få brugerbetalingen eller indkomsten fra dem. Så vi må have en ny nationalbank. De \$1 billion, som

præsident Trump har nævnt, er alt for lidt.

For et par uger siden mødte jeg lederen af det Amerikanske Selskab for Civilingeniører. Det var dagen efter talen om nationens tilstand (28. feb.), hvor Trump havde gentaget sit krav om \$1 billion. Denne ingeniør sagde, »Det er ingenting! Det er ingenting, sammenlignet med, hvad vi har brug for«. Det Amerikanske Selskab for Civilingeniører har udgivet deres rapport, der siger, at vi har brug for \$3,6 billion i investeringer blot frem til 2020. Og det er uden tanke for sådan noget som et helt nyt højhastighedsjernbanenet; det er kun til reparationer og til at få vores infrastruktur op i en anstændig form. Så med de enorme mængder, der er involveret, så er dette ikke noget, der vil få nogle mennesker til at udstede nogle lån til rentesatser, man vil have råd til. Det vil blive gennem national kredit på Hamiltons måde; og vi gennemgår [i brochuren], hvordan vi får dette til at ske.

Dette bringer os frem til den tredje lov, som vi diskuterer. At, når man investerer kredit, så må man have en måde, hvorpå man kan måle, om man forøger produktiviteten. Hvad er standarden for produktivitet i en nationaløkonomi? Er standarden for økonomisk værdi, at man tjener penge? Er det, at man sætter noget til salg, som folk er villige til at betale for? Det kan det ikke være! Folk betaler for alle mulige værdiløse ting; folk begår fejltagelser, når de bruger penge. Ideen om, at penge er et mål for værdi, er simpelt hen usand. Den måde, som LaRouche ser dette på, er i stedet med ideen om en økonomisk platform. At, når vi går til et højere niveau af energi, for eksempel, en højere kilde til energi, så har vi ikke alene mere af en energiresurse, men den lader os også gøre nye ting. På denne grafiske fremstilling [Fig. 1] ser man overgangen fra træ til kul, som fandt sted hen over en 50-årig periode fra 1850 til 1900. Kul er mere praktisk end træ, for man kan gøre en masse fine ting med træ, som man ikke kan gøre med kul; såsom at lave møbler eller bygge et hus. Man bygger ikke et hus med kul. Men kul lader én gøre nye ting.

Olie og naturgas er mere energitætte; de lader én gøre nye ting – forbrændingsmotoren, elektricitet, flyvning. Man vil ikke have en flyvemaskine, der flyver på kul; og slet ikke på træ. Så kommer det potentiale, man kunne have for nutiden – fission, fusion; højere energiniveauer, der er tusinder, ja hundrede tusinder af gange mere kraftfulde end den kraft, der er tilgængelig i kemiske substanser.

Her ser man et eksempel fra før den transkontinentale jernbane [Fig. 2], hvor man ser, hvordan rejsetiden fra New York var forskellig fra 1830 til 1857. Hvordan vejbyggeri, men faktisk for det meste udvidelsen af jernbanen, gjorde det muligt at integrere denne del af nationen på en langt tættere måde. Tænk på denne storslåede, nye idé, du har fået; en ny måde at gøre tingene bedre på. Kan man tjene flere penge, hvis man kan udskibe ens varer længere og hurtigere og lettere? Selvfølgelig. Men tænk over det, det betyder, at en god idé, en bedre måde at gøre tingene på, kan spredes lettere. Folk kan lettere bevæge sig rundt. Vi er ved at blive en ny slags nation.

Når vi tænker på den form for platform, som vi skaber, så må vi først og fremmest tænke på, hvad vores energikilde er. Hvad er vores evne til at forandre naturen, så den passer til vore behov og vore forhåbninger for fremtiden? Og det er hævet over enhver tvivl, at de største fordele, den største chance for at opnå dette, ligger i fusionskraft. Mængden af potentiel energi i fusion er bogstavelig talt over en million gange over det, man får fra kemisk energi. Sidstnævnte vil ikke forbedres gennem større effektivitet, med bedre gasturbiner eller sådan noget; det er simpelt hen forskellen mellem de elektronbindinger, der holder et molekyle sammen, versus det, der foregår i en atomkerne, som holder den sammen. Energimængden i en atomkerne er simpelt hen over en million gange større end de elektriske bindinger, der holder et molekyle sammen.

Som Mike nævnte, så bliver deuterium i havvand til en resurse;

bliver til et brændsel for fusion. Bliver til et vidt udbredt tilgængeligt fusionsbrændsel, i modsætning til den form for geopolitik, vi ser i dag, mht. adgang til energiresurser. At energi til at blive til en virkelig art, der rejser i rummet, kun vil fremkomme med fusionskraft. Hvis det tager flere måneder at komme til Mars, er det ikke rigtigt under ens kontrol. Hvis det er umuligt at afbøje en asteroide, der vil tilintetgøre alt liv på Jorden, fordi man ikke kan nå den i tide; tænk på den grundlæggende set uendelige værdi, det har at have udviklet fusion.

Det, vi dækker i denne brochure, er i sin kerne en idé om, hvad det vil sige at være menneske. Vi afslutter med en forståelse af, hvad denne menneskelige identitet er; hvad kreativitet er; og hvordan den bliver angrebet. De britiske angreb, som Mike netop har fortalt om, og som eksplicit ses inden for områderne af politik eller i Opiumkrigen, i felterne som militæret eller økonomi. Det eksisterer også i kulturens verden, i videnskabens verden, i de kulturelle forandringer, vi har set i løbet af de seneste 100 år eller så; med omdefineringen af videnskab, der begyndte omkring år 1900, hvor Bertrand Russell – i en æra, hvor Planck og Einstein var i færd med at revolutionere verden – forsøgte at dræbe videnskaben og forvandle den til matematik. Denne britiske intrige var utroligt succesrig; som det i dag bevidnes af den totale beundring for ideen om kunstig intelligens, for eksempel. Folk forstår ikke naturlig intelligens; hvad det vil sige at være et skabende menneske.

Dette aspekt er noget, som universet responderer på. Vore opdagelser er aldrig fuldt ud korrekte; vi ved aldrig alting fuldt ud. Men de opdagelser, vi kan komme frem til, har stadig en voksende magt over naturen; på trods af, at de aldrig helt er ligesom, aldrig helt indfanger essensen af, hvordan universet fungerer. Det faktum, at denne aftagende ufuldkommenhed korresponderer til en voksende magt, uden nogensinde helt at få alting rigtigt, mener jeg taler stærkt

for det faktum, at det er en skabende *proces* i sig selv, som er en fællesnævner mellem vort intellekt og universet som helhed. Hvis vi kan få adgang til dette, er de økonomiske potentialer uendelige. Vi kan udvikle fusion som en energikilde; vi kan revolutionere vores forhold til råmaterialer. Vi kan gøre en ende på truslen om tørke ved at udvikle kontrol over vandcyklussen; på samme måde, som vi ikke blot håber på, at der vil vokse noget mad i vores køkken, som vi kan spise. Vi sår og planter mad, vi har landbrug, vi transporterer det. Vi kan udvikle et lignende forhold til vand, hvor vand er noget, vi transporterer, hvis det er nødvendigt; at vi kan ændre vejret, hvis vi kan styre det; at vi tager direkte fra havene, når det behøves. Vi kan virkelig transformere os selv som art; og vores nuværende potentiale er virkelig enormt. Med åbningen for samarbejde med Rusland, som vi ser fra Trump-administrationen, med møder mellem militære topfolk i USA og Rusland. Med den forestående konference om Bælt & Vej-initiativet i Beijing i maj, som vil være en virkelig chance for USA til at ophøre med at spille en fjendtlig rolle over for dette Nye Paradigme, som under Obama og Bush; og i stedet gå med i det og give en særlig form for lederskab, som faktisk kun kan komme fra USA. En unik form for potentiale, som vi kan tilbyde verden, som i rummet, som i fusion, og som i andre ting.

Har du noget at tilføje?

Billington: To korte bemærkninger. Med hensyn til national bankpraksis, slog det mig, da du talte om det, at vi har hørt fra folk i USA's regering, der har været involveret i at forsøge at få kinesiske investeringer til USA, at de altid løber ind i det anti-kinesiske, anti-russiske, neokonservative hysteri i Kongressen, så snart, det drejer sig om et større projekt. De siger, »Åh, nej, vi kan ikke lade kineserne få dit og dat«. Men de sagde til os, at kineserne selv ville være absolut lykkelige for at tage deres enorme reserver i amerikansk statsgæld, der nu intet indtjener med de

nulrentesatser, der anvendes; og, da de ikke så godt, projekt for projekt, kan sætte dem i noget i USA, da at sætte dem ind i en nationalbank – en infrastrukturbank – hvor de sandsynligvis ville få et højere afkast. Men, hvad der er vigtigere, så ville disse penge komme ud at arbejde; de ville komme ud at arbejde for at opbygge en nation. Ikke deres nation i dette tilfælde – vores; hvilket, som civilingeniørfolkene sagde, vi har desperat brug for. Så kapitalen, ud over at generere national kapital, så er der institutioner i verden, der ville være mere end villige til at sætte kapital ind i en sådan bank; som bliver forvandlet til faktisk rigdom. Pengene udgør ikke værdien; værdien ligger i infrastrukturen, i transformationen af naturen, der finder sted som følge af en kreditpolitik, der kommer fra en nationalbank.

Og ellers vil jeg blot gentage, at dette er et tidspunkt i historien, hvor vi, faktisk for første gang, har chancen for at tilintetgøre ideen om imperium. Helga Zepp-LaRouche siger ofte, at folk vil sige, »Det er en ønskedrøm; den menneskelige natur er trods alt ond. Der vil altid være onde mennesker«. Jo, selvfølgelig; men pointen er, at vi står på randen af, at menneskeheden som helhed kommer ud af barndommen – bliver voksen. I stedet for søskende, der skændes med hinanden og kaster spaghetti efter hinanden, så har man en verden, der anerkender den andens fordel – som det blev sagt ved den Westfalske Fred – og ideen om, at vi kan lære at mestre de store kulturer på Jorden; det være sig den konfucianske kultur, Gupta-kulturen eller Abbaside-kalifatet i Bagdad. At vi forstår, at Jordens store kulturer alle har perioder med storhed og perioder med mørke tider. Men ved at række ud for at finde disse store øjeblikke i alle kulturer, har vi potentialet til at skabe en verden, hvor ideen om den darwinistiske bedst egnedes overlevelse kan blive smidt på historiens skrotbunke; og vi begynder rent faktisk at have muligheden for, at alle mennesker kan opleve deres virkelige menneskelighed – deres skabende evner til at gøre noget, der

vil få varig værdi for menneskehedens fremtid.

Der står vi. Vi har denne mulighed i vore hænder. Folk må lære at bryde gennem pessimisme, kynisme, frygt, og erkende det enorme potentiale, som vi har lige foran os, i vore hænder på dette tidspunkt i historien; og leve op til dette ansvar, og til denne enorme chance.

Ross: Storartet! Vi viser websiden endnu engang på skærmen, så I kan finde vores rapport om Amerikas rolle i den Nye Silkevej. Hvis I lytter, så er det lpac.co/us-joins-nsr for den Nye Silkevej. Nyd rapporten! Jeg håber, den er til hjælp i jeres organisering.

Se digital brochure: LaRouche's Four Laws and America's Future on the Silk Road

1] Se: TEMA: BEFOLKNINGSREDUKTION: »Briterne sultede flere end 60 millioner indere ihjel, men hvorfor?«

**Ny, digital brochure:
'LaRouches Fire Love'
& Amerikas fremtid på Den Nye
Silkevej'**

nu på LaRouchePAC!

INTRODUKTION

- ☒ Ny digital brochure 'LaRouches Fire Love' nu på LaRouchePAC!

I november 2014 inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping officielt USA til at opgive konfrontations-geopolitik og gå med i det største initiativ for infrastruktur og økonomisk udvikling i menneskehedens historie, centreret omkring programmet for den Nye Silkevej. Dette »win-win«-samarbejde vil, sammen med LaRouches Fire Love, være den hurtigste måde, hvorpå USA kan genopbygge sin smuldrende infrastruktur, skabe produktiv beskæftigelse og sikre en blomstrende fremtid. Dengang afviste præsident Obama dette tilbud. Vil præsident Donald Trump nu tage imod det?

Året 2017 indleder en ny æra for menneskeheden. Det markerer skiftet, bort fra seksten år med George W. Bush' og Barack Obamas vildledte og destruktive lederskab, den gamle orden, der har drevet de transatlantiske nationer ud i økonomisk ruin og en proces med uophørlig krigsførelse under Det britiske Imperiums gamle mentalitet med »regimeskifte«. Dette arkaiske system med nulsums-geopolitik bragte os i risikabel grad tæt på krig med Rusland og Kina og drev verden frem mod randen af Dommedag.

Men denne gamle orden er døende. Kernen i det døende system er resterne af Det britiske Imperiums »for store til at lade gå ned«-banker i City of London og på Wall Street, der er oppustet af værdiløs spillegæld, alt imens de transatlantiske nationers fysiske økonomier er blevet drænet for produktiv kredit, deres befolkninger drevet ud i ledighed og arbejdsløshed, alkohol og narkoafhængighed, vold og fortvivlelse. De seneste seksten års ulovlige krige har kostet hundrede tusinder af uskyldige liv, været årsag til en

flygtningekrise i Sydvestasien og Europa og nedtrykt og demoraliseret de vestlige nationers befolkninger.

Der er nu et totalt oprør imod dette vanvid. Det britiske folk stemte for Brexit og brød det overnationale EU-diktators lænker; det italienske folk stemte imod en folkeafstemning, der tilsigtede at yderligere stramme disse EU-lænker; og det amerikanske folk stemte imod Wall Streets krigsmager-marionet, Barack Obama, og hans klon, Hillary Clinton. Hvilken retning, Donald Trump vil gå, er langt fra sikkert, men han blev valgt på et løfte om at genopbygge nationens forfaldne infrastruktur og industrielle kapacitet, og om at etablere et samarbejde med Rusland om bekæmpelse af terrorisme samtidig med at afslutte imperiepolitikens »regimeskifte«.

Hvorvidt Trump-administrationen vil opfylde disse løfter eller ej, afhænger af jer, det amerikanske folk, og af mennesker i hele verden, der ønsker at gå sammen for at skabe et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål – gensidig økonomisk udvikling, fælles videnskabeligt fremskridt og en renæssance, der bringer alle verdens store klassiske kulturer sammen.

Begyndelsen til dette nye paradigme eksisterer allerede. I september 2013 meddelte den nyligt valgte, kinesiske præsident Xi Jinping, under en tale på Nazarbayev Universitetet i Kasakhstan, at han nu ville lancere udviklingen af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, der havde til formål at bringe Kinas, igennem de seneste årtier åndeløse udviklingsproces, der ikke har fortilfælde, til resten af verden. Kina har løftet over 700 millioner af landets befolkning ud af fattigdom på blot 30 år, samtidig med, at de har transformeret nationen til at blive Jordens næststørste økonomi og har indtaget en førerposition inden for videnskabelig forskning og udforskning af rummet.

Kina har, med sit Økonomiske Silkevejsbælte og 21. Århundredes Maritime Silkevej, tilsammen kaldet Bælt & Vej-initiativet (□□

□□), og sammen med en vifte af nye, internationale finansmekanismer, såsom BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), på ganske få år bragt enorme infrastrukturudviklingsprojekter til de eurasiske, afrikanske og sydamerikanske nationer og har givet ny vitalitet og nyt håb til verdens tidligere europæiske kolonier, der var blevet efterladt fattige og uden håb af nedskæringspolitikken, gældsslaveriet og nægtelse af kredit, der var blevet dem påtvunget af deres tidligere koloniherrer og det herskende IMF/Verdensbank-regime. I ånden fra erklæringen fra De Alliancefri Landes Bevægelses nationer i 1976, har Kinas forpligtende engagement over for programmet med den Nye Silkevej for global udvikling endelig igangsat skabelsen af en »ny, international, økonomisk verdensorden«.

Dette initiativs skala og dybde har i sandhed intet fortilfælde. Direkte omfattende flere end 60 nationer, og med næsten 70 store infrastrukturprojekter uden for Kina (med utallige yderligere supplerende projekter), berører den Nye Silkevej fire og en halv milliard mennesker og er allerede tolv gange så stor som Marshallplanen (det massive program for at genopbygge Vesteuropa efter Anden Verdenskrig).

Vil USA omsider tage imod Kinas tilbud om at tilslutte sig?

Hvad der står på spil med Obama/briternes kupforsøg mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 8. marts, 2017 – I et ekstraordinært velkomment syn siden tirsdag er amerikanske og russiske

militærstyrker mødtes og har patruljeret næsten side om side – tydeligvis koordineret – uden for byen Manbij i Syrien, hvor de har sikret roen omkring denne by, mens russiske styrker leverer nødhjælp til byen. Denne begivenhed følger efter samtidig russisk og amerikansk bombing af ISIS uden for Palmyra, mens syriske styrker drev ISIS ud af samme by; samt et trevejsmøde mandag mellem amerikanske, russiske og tyrkiske stabschefer og deres stabe, om krigen i Syrien.

Amerikansk-russisk samarbejde imod international terrorisme finder sted i virkeligheden i Syrien; en begyndelse.

Det er ironisk, at den mest prominente mediedækning af udviklingen i Manbij – med fotos og et billede fra 1945 af amerikanske og russiske tropper, der hilser hinanden ved Elben ved besejringen af Hitler – kom i Londonavisen *The Times*. Det er dette samarbejde, ikke alene mod terrorisme, der har gjort det britiske sikkerheds- og efterretningsestablishment, og de politiske kredse omkring Obama, rasende. Det har fået dem til at forsøge at tvinge præsident Trump ud af embedet »ved tilbagetrækning eller rigsretssag«, som en ven til Barack Obama sagde til Londonavisen *Daily Mail*. Det har endda ført til, at nogle britiske, tyske og franske »ledende medier« offentligt har diskuteret et mord på Trump. Og det har fået nogle Demokratiske ledere – dem, der nægtede at tillade snak om rigsretssag, da Cheney og Bush havde kastet sig ud i en katastrofal Irakkrig ved at lyve for Kongressen og FN – til at arbejde på at anlægge en rigsretssag mod præsident Trump, for at have *modsat sig* krigskonfrontation med Rusland.

Det, der står på spil, er et langt større løfte end samarbejde imod terrorisme. Kinas udenrigsminister Wang Yi udtalte atter den 7. marts, at hans lands mål er samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om, ud over at stabilisere verden, at skabe en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina har initieret i 60 lande langs den »Nye Silkevej«, tilbyder en »platform for de mest lysende udsigter i verden«, sagde Wang, hvis de største

magter går sammen om dem. »Bælt & Vej-initiativet tilhører verden.«

Det er her, at det »store program for opbygning af infrastruktur«, som præsident Trump taler om, finder sin drivkraft. Det er udsigten til dette nye paradigme, som Obama/briternes kup mod Trump har til hensigt at stoppe.

Det er britisk efterretningstjeneste, der har udført hemmelig research og anklager om »Trump's aftalte spil med Rusland« i løbet af det seneste år, og som har ført til de seneste to måneders åbne McCarthyisme og Obama-krig mod Trump.

Men det amerikanske folk stemte for en ny retning, og frem for alt for en genopretning af en produktiv økonomi, bedre levestandard og produktiv beskæftigelse. Deres respons til *EIR's* og *LaRouchePAC's* mobilisering for dette nye paradigme – selv i alle offentlige medborgermøder og møder, der er arrangeret omkring tilsyneladende partiske linjer – viser, hvordan Obama og hans britiske bagmænd skal besejres.

Foto: Præsident Trump, 6. marts, 2017. [facebook/DonaldTrump]

**Neokonservative, medierne og
liberale
Demokrater – ikke umage
sengekammerater,**

men forenede britiske agenter

Leder fra LaRouchePAC, 6. marts, 2017 – To betydningsfulde dokumenter blev udgivet den 4. marts, om den ekstreme krigsfare, der bliver anstiftet af den hysteriske og absurde dæmonisering af alle amerikanske kontakter med russiske diplomater og regeringsfolk. Et af disse dokumenter er af pensionerede ambassadør Jack Matlock, USA's ambassadør til Rusland fra 1987-91 og en af USA's førende eksperter og diplomater. Det andet er af Robert Parry, den undersøgende journalist, der er mest berømt for sin afsløring af Irankontra-operationen og CIA-kontra kokainhandelen i USA i 1980'erne.

Ambassadør Matlock skriver, at den aktuelle formodning om skyld i de amerikanske medier og politiske kredse udgør »holdningen i en politistat«. Han advarer om, at »atomvåben er en eksistentiel trussel mod vores nation«, og at en forbedring af relationerne med Rusland må »lovprives, ikke gøres til syndebug«.

Parry forklarer sammenkomsten af tre, tilsyneladende uensartede kræfter: de neokonservative (senator John McCain et.al.); de liberale Demokrater (Obama/Hillary/Soros-netværkerne); og de etablerede medier, der alle tilsigter at forhindre Trumps bestræbelser på at forbedre relationerne med Rusland. Parry advarer om, at disse handlinger »kunne skubbe de to lande ud i en krig, der virkelig kunne blive krigen, der afslutter alle krige – samtidig med at afslutte den menneskelige civilisation. Men Demokrater, liberale og de etablerede nyhedsmedier synes at hade Trump så meget, at de er villige til at løbe denne risiko«.

Det, der mangler i denne analyse – og som er fundamentalt og afgørende for at besejre den – er, at disse tre elementer ikke er »umage sengekammerater«, som de synes at være, men de fungerer snarere som redskaber for Imperiet og City of London.

Det britiske Imperium er stadig i høj grad i live, selv om det har brugt USA som en »dum kæmpe« i løbet af de seneste 16 år med Bush' og Obamas præsidentskaber til at udkæmpe sine kolonikrige. Imperiet kan ikke overleve, hvis dets »del og hersk«-opsplitning af verden mellem Øst og Vest blev tilintetgjort. Det er præcis, hvad Trump truer med at gøre gennem sin offentligt erklærede hensigt om at etablere samarbejdsrelationer med Rusland, så vel som også med Kinas »win-win«-fremgangsmåde med udvikling af hele verden gennem den Nye Silkevej – Ét Bælte, én Vej. I det britiske finansoligarkis og det britiske monarkis øjne må dette stoppes med alle midler, helt frem til og inklusive atomkrig.

Verden befandt sig på randen af netop en sådan eksistentiel katastrofe under Obama og hans klon Hillary Clinton. Selv om denne umiddelbare fare blev undgået gennem Hillary Clintons valgnederlag, så advarer både Matlock og Parry rettelig om, at denne fare er i færd med at blive genoplivet og forværret af den nye heksejagt i McCarthy-traditionen på enhver drøftelse med Rusland.

Som Lyndon LaRouche sagde i dag: »Briterne er medierne, med en hensigt om at ødelægge nationer. Det er før blevet gjort, og nu forsøger man igen. Vær agtpågivende.« Briternes rolle, sagde han, må bringes i fokus. »Vi kan forpurre dem ved at gøre det.«

Kendsgerningen med det vestlige banksystems totale bankerot (en afgørende årsag, i Imperiets øjne, til at få startet en krig hurtigt) blev i dag pointeret af Deutsche Banks chef John Cryans meddelelse om, at den 17 måneder lange bestræbelse på at genoprette stabiliteten i den bankerotte institution var mislykkedes. Banken tabte endnu \$1,5 mia. i 2016, for det meste på derivathandel, og de står over for milliarder i bøder fra USA for deres kriminelle handlinger under boblen med subprime-ejendoms lån, der førte til krakket i 2008. Cryans nye plan for Tysklands største bank omfatter at rejse \$8,5 mia. gennem udstedelse af nye, diskonterede aktier samt fokusere på

udlån til industrien og skære ned på spekulativ handel og værdipapirmanagement.

Det lyder fornuftigt, men LaRouche bemærkede, at de blot »fjoller rundt« og må »gøre regnskabet op gennem virkelighed, og ikke numre«. I juli 2016, hvor Deutsche Bank næsten kollapsede, krævede LaRouche en engangs-genkapitalisering af banken, men på betingelse af, at den vendte tilbage til traditionen efter sin tidligere formand, Alfred Herrhausen, en tradition for bankpraksis for industriel og samfundsmæssig udvikling, ikke spekulation. Herrhausen blev myrdet på det tidspunkt, hvor Berlinmuren faldt i 1989, præcis på grund af sin vision.

Men LaRouches forslag blev ikke fulgt. EU og den tyske regering forsøgte at lappe på Deutsche Banks derivatbeholdninger til \$55 *billioner* med nye numre, og nu forsøger de endnu et nummer. Den »virkelighed«, som LaRouche refererer til, er, at der ikke er nogen måde, hvorpå man kan undvige det uundgåelige kollaps af derivatkontrakter til næsten \$2 *billiard*, der suger livet ud af det transatlantiske finanssystems produktive økonomier, undtagen gennem en Glass/Steagall-reorganisering i FDR-stil – hvor man afskriver den værdiløse, spekulative boble og dirigerer nye kreditter ind i produktiv aktivitet.

Hvis verden vælger at sidde krisen ud, vil det ikke alene skabe en finanskris, der overgår enhver forestilling, men også en global krig. Tiden er inde til at handle.

Er Obama anfører for et

'Maidan' imod Trump?

Hvad er Europas virkelige interesse?

Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau!* »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama

personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialiserede områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplapper det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på

forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og

menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablissementet endnu bedre – dette etablissement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye

De transatlantiske nationer konfronteres med finanssammenbrud og borgerkrig – Trump må gå ind for Glass- Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er

med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske

og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnkampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsgående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af

anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

Vi må gå frem med vores kampagne for de Fire Love! LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. marts, 2017; Leder

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national, og international, kampagne for at få USA til

at vedtage dette program.

Benjamin Deniston: Vi skriver i dag den 3. marts, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast på larouchepac.com. Med mig her i studiet har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video, Bill Roberts, medlem af LaRouchePAC Policy Committee.

I dag annoncerer vi lanceringen af nogle nye initiativer, der er direkte affødt af den meget succesrige kampagne, vi har ført i januar og februar for vores appel for Glass-Steagall. Over 3.000 underskrifter, inklusive både online appeller og skrevne underskrifter, er blevet overgivet til præsident Trump og mange kongresmedlemmer. Andre organisationer, der støtter et lignende initiativ, har også indsamlet tusinder af underskrifter. Antallet af underskrevne appeller lyder måske ikke af så meget, sammenlignet med andre appeller, men dette reflekterede en meget effektiv og vigtig kampagne. Blot i år har 14 delstatskongresser introduceret resolutioner, der enten kræver, at USA's Kongres støtter Glass-Steagall alene, eller også Glass-Steagall og en eller anden variant af Lyndon LaRouches Fire Love. Vi så spørgsmålet om Glass-Steagall komme i front og centrum under senatshøringen for godkendelse af den person, der blev finansminister, Mnuchin; hvor han blev konfronteret direkte med spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi har set en række mediedækninger, der har indikeret, at Wall Street har holdt vejret for at se, om dette bliver *spørgsmålet* eller ej. Så enhver med forstand indser, at dette er blevet til en central kamp. Wall Street er rædselsslagen over dette spørgsmål; de ved, at der stadig er seriøs støtte til det. Alt imens Trump ikke støttede det i sin tale om unionens tilstand (28. feb.), så er tiden ikke til, at vi klapper hinanden på ryggen over den effekt, vi har haft, eller læner os tilbage og opgiver; tiden er for en optrapning.

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny

kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national og international kampagne for at få USA til at vedtage dette program. Jeg vil gerne oplæse denne appel. Den vil snarest blive udlagt på hjemmesiden; og alle, der underskrev den aktuelle appel (som var stilet til Donald Trump, -red.), vil omgående modtage den. Så hvis man endnu ikke har underskrevet appellen, så sørg for at gøre det nu. Så vil man være med i vores kampagne og vil modtage opdaterede rapporter – dagligt, ugentligt eller når som helst, der er nye udviklinger i dette spørgsmål, vil man modtage opdateringer. Man vil vide, hvad der foregår, og man vil blive en del af vores orientering for handling.

Vi beder ikke om, at folk bare efterlader et navn og et nummer, og det er så det; vi beder folk om at gå med i kampen. Som man kan se her på skærmen, kan man tilmelde sig; man kan få informationerne via sms på sin telefon, ved simpelt hen at skrive bogstaverne »GSACT« til nummeret 52886. Alene denne handling vil indlede den proces, hvor man kan læse og underskrive appellen og gå med i kampagnen. Hvis man har underskrevet (den tidligere appel, -red.), vil man omgående modtage udgivelsen af vores nye appel, som jeg nu vil oplæse en kopi af, og som meget snart vil blive udgivet. Det nye udkast lyder:

»Præsident Trump og den 115. Kongres: USA har brug for win-win-udvikling; vedtag LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej.

»Underskriverne af dette erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte det almene vel og det amerikanske folks fremtidige

velfærd. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov; som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget optrappet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Dette vil altså blive offentliggjort snarest; dette vil være det nye samlingspunkt omkring en appel, men er i virkeligheden en national mobiliseringskampagne om dette spørgsmål. Vi vil gå mere i detaljer med dette, men jeg vil også annoncere, at vi er i gang med at opdatere LaRouchePACs brochure/rapport om præcis dette spørgsmål – LaRouches Fire Love og USA's

tilslutning til den Nye Silkevej. Så i løbet af de næste par dage kan I se frem til udgivelsen af denne nye rapport; den er faktisk et supplement og en støtte til indholdet af denne appel. Og som sagt, hvis man allerede er indtegnet som en del af vores kampagne for appellen, vil man også modtage en annoncering, så snart dette ligger klart.

Vi vil diskutere lidt mere i dybden det nye indhold af denne rapport; men før vi kommer til det, mener jeg, at vi må diskutere modreaktionerne og kampen imod denne politik. Som det er blevet nævnt i noget af dækningen af kampen om Glass-Steagall i de seneste måneder, så indser Wall Street, London og det internationale finansapparat, der faktisk har kørt USA og Obama-administrationen, at Trump er tilbøjelig til at gå i denne retning; og de er rædselsslagne over, at USA skal vælte de seneste 16 års politiske skakbræt og rent faktisk arbejde sammen med Rusland, Kina og andre nationer på basis af gensidig udvikling og gensidigt samarbejde. Dette ville betyde enden på Det britiske Imperium; noget, vi alle ser frem til at fejre. Men de opgiver ikke; der køres en massiv operation imod USA's præsidentskab, imod Donald Trumps administration; og dette må være et spørgsmål, som vi må yde modstand overfor, hvis vi skal have noget af dette gennemført.

(Fortsat engelsk udskrift):

PAUL GALLAGHER: Well, we're right now in the middle of a fight in which it's become very well exposed that the past President of the United States, Barack Obama, is trying to overthrow the President who has just gotten elected. This is the situation. He is not alone in this, quite obviously. We've put out a dossier recently on the collaboration between George Soros,

his money, his foundations, his forces around Europe in particular, and the Ukraine revolution – which they pulled off – and the attempt to do the same thing to Trump here in the United States. This is now becoming more exposed. On the one hand, the {New York Times} has just run an article today making clear that the Obama administration took extraordinary actions in its last days in order to disseminate what had been classified information and make sure that it was widely spread throughout the government; that its classification was lowered, and that the National Security Agency's limitations on distributing its intercepts against communications of all kinds, that the barriers against its distributing this throughout other parts of the government, other parts of the intelligence community were pulled down so that – as some people called it – the "breadcrumbs" which supposed represented Trump campaign team collaboration with Russia would be everywhere.

The {Daily Mail} in London today runs a story with an unnamed source who they say is an Obama family friend, which says that they have been told that Obama personally intends to lead the drive until it's successful to get Trump removed from office, either by impeachment or by resignation. And that this is something to which he was persuaded by a number of people, including Valerie Jarrett; who stayed in Washington and set up with Obama in that Kalorama mansion in Washington DC for that purpose. Obviously, the one other country in the United States and Europe where this kind of furor to attempt to undo the election has been in Britain; a furor both to try and undo the Brexit vote and to try to undo the Trump election, although in

the rest of Europe as well, a lot of the elites are hysterical against the Trump Presidency and are even calling for his assassination. This has gone even to the chief editor of {Die Zeit}, one of the leading "liberal" newspapers in Europe, who

—
on national television in Germany — suggested that Trump might be assassinated. What he said has been quite typical of exactly that liberal elite.

Now, what we're dealing with here is that voters around the world, the public in nations around Europe, including Eastern Europe and the United States, to a certain extent in southern Asia, have been voting to reject the entire era of globalization and deindustrialization of the last 30 years. They've been doing that for good reason, because it has lowered their living standards, lowered their productivity, and has emasculated government which otherwise would have been investing in their manufacturing sectors and investing in their infrastructure; it's prevented them from doing that. It's produced a truly dismal era of economy in which there was a crash unlike any since 1929-1931.

Why? Because this era of industrialization produced tremendous levels of debt, tremendous build-ups of debt relative to economic product; and the securitization of that debt in order to try to wave hands and say that that total debt build-up was not a problem, securitizing it all. When it reached the point of securitizing unpayable debt in the US real estate household mortgage sector, it blew up the entire global banking system as I

said, in a way not seen since 1929-31.

DENISTON: It's something we've never actually recovered from.

GALLAGHER: Since that time, we have not recovered; we have been characterized by rates of economic growth to 1% to 1.5% throughout the Obama administration in the United States; 0% to 0.5% and in some cases negative growth for the entire period throughout Europe. The only way in which this globalization elite in the United States, Britain, and Europe has kept itself together, has been by trying to assert military dominance and the right to overthrow governments anywhere in the world, and by declaring virtual war against Russia in order to maintain a situation of extreme hostility both to Russia and to China. Why? Because in China, in Asia more generally but in China in particular, the alternative to this terrible stagnation which voters have been rejecting in all these countries; that alternative has been clearly emerging in the rates of investment, overcoming of poverty, real progress, technological and scientific leadership coming from China, and other Asian nations to a significant extent as well. So that if we see now, all of a sudden, the Democratic Party in the United States has become, apparently, a McCarthyite policy, where...

DENISTON: The Red Scare's back.

GALLAGHER: ... Yeah, where Schumer sits up there and says,

"Let me ask you, sir, have you ever, in any time in your past life, known a Russian? Have you ever been in a room where a Russian was present?" Where the Minority Leader of the Senate and

Leader of the Democrats in the Congress has turned into Joe McCarthy, this is the reason. It's not his background as a McCarthyite. It's this absolute refusal to accept the rejection

of this 30-year period of globalization, de-industrialization, impoverishment of populations in the United States and Europe, and throughout Eastern Europe.

Just so that people understand what's going on here.

In

every Eastern European government which has recently rejected, or, the voters have elected it, to reject the bankers' socialism

of the European Union – in every one of those countries, the same kinds of efforts with demonstrations, protests, funded by George Soros, the same kind of effort to overthrow those governments which have just been elected, is going on in Macedonia, in Romania. Obviously it happened in Ukraine. In

Bulgaria, in all of these countries. In the attempts to fix the

French election, to knock out anybody in the French election who

isn't in this bankers' socialism league, by prosecuting them in

the middle of the election campaign – everywhere this is happening at the same time.

That's what we're seeing in the United States, but I think,

as the President said in the tweet, which I don't remember if you

mentioned at the outset, but what he said today about this latest

crazy Sessions business. Sessions, a senior member of the

Senate

Foreign Relations Committee, talked to the Russian Ambassador. That's his job! And that's the Russian Ambassador's job, is to go

talk to him! And it was his job, as senior member of the Senate

Foreign Relations Committee, to talk to him! These are absurdities, and, as President Trump said in responding to this

today, "The Democrats are overplaying their hand." They are so desperate to find a way to reverse this entire movement throughout the United States and Europe and Eastern Europe and places like the Philippines; and, again, put Russia under the pressure of confrontation again, develop a complete hostility and

encirclement of China. They're so desperate to get this back that

they've now, as he said, overplayed their hand, descended into absurdity.

What clearly was represented in the most recent speech that

he made, is that, as you said, he is open to this kind of thing.

It's ironic: the President, Trump, even before he was even inaugurated, met with the Prime Minister of Japan. This is not exactly an unusual thing – that an incoming President's team would be meeting with foreign leaders. He met in New York with the President of Japan in early January for the first time.

In these countries, there is the obvious offer of what you

pointed to, there, that the United States can join a New Silk Road which for three years has been the announced foreign policy

of China – the "win-win" policy of China. This economic belt across Eurasia with rail lines of all kinds being built; and the

maritime belt going through the Indian Ocean, the Suez Canal,

up
from Southern Europe into Central Europe, again, with ports,
with
railroads, with power development. This all is effectively an
offer to the United States and it's an offer in the area where
President Trump and his team are clearly weakest. That is, how
to
do what they're aiming for, which is to really get economic
growth and progress going in the United States for the first
time
in decades. They are very weak on how to do that. This New
Silk
Road policy, coming from Asia, in particular from the powers
of
Asia, offers them a simple way to break through and do that.
And
that's why we're seeing this hysterical apparent McCarthyism
on
the part of the Democrats who made themselves into effectively
a
party of war with Russia, and containment and potential war
with
China. Not exactly what their voters wanted them to be at this
point either.

I think we're in a situation now where it's become
against
their wishes. It's become an extremely open political
situation
for us to move with this idea of the United States joining the
New Silk Road, and using the actions that we call the Four
Laws
of LaRouche, using those actions in order to do it.

DENISTON: Bill might have more on this, but I think
this
discussion is critical, because part of this whole "color
revolution" process in the U.S. is just this insane party-line

bickering. It really is surface level. If you're out there talking to the American people, and you're out there talking to people that voted for Trump or voted for Sanders or didn't vote at all, there's a {clear}commonality in line for this program, that permeates America as a whole.

The idea of trying to get people caught up in this red vs. blue, party-line debate on these issues, is really paper-thin on the surface when you get to the actual substance. I know Bill's been doing some work in the Midwest, the area where he's centered, where you see a lot of this patriotic American tradition coming back to ferment, in line for this kind of program. Part of what we really have in this report that's going to be coming out, is a further elaboration of what the United States can do in this program. We can have all the kind of high speed rail we need, we can have the water we need, we can the power we need, we can have quality jobs for the American people. Anybody who wants a quality job can get it. We have the program, and it really is critical to organize on this level to get support for this, to get this thing through.

So, Bill, I don't know if you want to comment on the content of the report, or some of the work you have been doing out there.

ROBERTS: I would tend to agree with Trump that the Democrats are really overplaying their hand on this question of demonizing

Russia, because the Democratic Party, a lot of Democrats don't really like this idea that we're going to revive the Cold War right now. I think this demonization of Trump on this Russia question has tended to create, in Republican's minds, much more

of an openness to collaboration with Russia. Some of the Republicans – they would tend to be the Heritage Foundation types, the {Wall Street Journal} reading types – are probably tending much and much more so to see that this is just a crazy McCarthyite revival going on right now.

A lot of Americans are simply going to reject {everything}.

This is what we saw in the election. People are going to tend to

reject everything that's been associated with the last 16 years

of the Obama and Bush administrations. We're seeing this develop

more clearly in terms of what Trump talked about in his address

to Congress. It was a very clear repudiation of this post-9/11 Bush "clash of civilizations" policy; that we {don't} represent

the world. We're not going to go abroad "searching for monsters

to destroy."

I would say, one of the more interesting aspects of Trump's

address to the Congress, was this reference to Lincoln; not just

the reference to the protectionist policy – which, in its own way, is part of the Hamilton credit system – but actually the reference to the 1876 Centennial Celebration. He said we have the

250-Year Anniversary of the country coming up, and as they did when the 100-Year Anniversary of the United States was being planned, we should be thinking about the future; we should be

thinking about what kind of breakthroughs that {we} can create that will represent real accomplishments, and work to get above

party divisions on small things. In this sense, he very much set

a kind of Lincolnesque and FDR tone in this discussion.

But it's interesting that he referred to the 1876 Centennial

Exhibition in Philadelphia, because this was a real inflection point of the spread of the American System to countries that the

British Empire had to later work very hard to turn against one another. Japan, Germany, Russia – under the influence of Henry Carey. China. The first half of the 20th Century was typified by

wars that the British, in manipulating these great nations that

had been influenced by the policies of the Lincoln American System. And then, of course, in the second half of the 20th Century, you had the Cold War. You had the British moving in after the death of Roosevelt, to divide the war on the basis of

East vs. West.

I think this reference to going beyond parties, looking at

the principle of this country, identifying a certain kind of Promethean quality, is good; and you're going to have Americans

tend to become optimistic about returning to a space program. You're going to have Americans obviously agree with the necessity

of building infrastructure; Glass-Steagall.

But, there's definitely a limit there at the same time.

These potentials are obviously frightening to the Establishment

and represent something that they are clearly in a last-ditch

effort to try to destroy through this Obama/Soros/McCarthyist revival. However, in terms of how you actually unleash a Promethean economic environment, both culturally and in terms of real increases of productivity, that is the principle that ties Glass-Steagall to the issuance of credit and the way in which the breakthroughs, the products of the human mind as a result of those policies, bring about the upward transformations in productivity. That's really uniquely something that no one besides the LaRouche movement has worked through and developed a very clear policy program for.

I would just say that there are a number of rallies coming up this weekend – pro-Trump rallies across the country. Keep an eye out for notifications that we will be getting out to people who have signed the Glass-Steagall petition. We will be organizing a whole series of activities across the country in support of activities to bring the Four Laws to this American constituency, to this highly-energized American constituency that is looking for solutions. I would urge people to find these rallies and get on the megaphone, get on the microphone at these events. Call up your city council, call up your state representatives. This is a sort of unique situation in which there is a kind of proper repudiation of the failed policies of Obama and Bush – the geopolitics and so forth – but without a real conception of how to replace a monetarist thinking in economics with the kind of Promethean concept which Mr. LaRouche has spent his life developing, this will certainly not come

into
fruition. You will not see, it will not be possible for the
United States to find its place in terms of the unique role
that
we have to play now in joining the New Silk Road in the future
of
mankind. So, I would just urge people to be extremely active
in
the next couple of days in finding ways to inject this unique
conception of LaRouche's Four Laws into the discussion
process;
and I guarantee people will be in the state of mind of wanting
to
work through and master these ideas, because it's really a
life-and-death question.

GALLAGHER: Bill, I know that you did some organizing
directly with meetings that were taking place in the course of
this contest for who would be the new chairman of the
Democratic
Party. Some of them took place out there in your area.
That's
another matter in which it has become exposed just in recent
days
that the person who initially seemed to be supported by most
of
the party – Rep. Ellison of Minnesota – had put up against him
by the direct solicitation of Obama and Biden, Obama's former
labor secretary; and Obama, Biden, and others then did a lot
of
telephone calling in order to make sure that this former labor
secretary, Perez, would beat Ellison and take over the chair
of
the Democratic National Committee. This was another instance
of
what's been going on. But I know that you saw that this was
something which was definitely non-partisan and definitely

wide

open when petitioning at those meetings to decide the leadership

of the Democratic Party. We found at the same time that at all

sorts of meetings, from the collaboration we had with people who

had supported Bernie Sanders in Ohio, all the way to the CPAC convention – the conservative side of the Republican Party –

that people were signing these petitions specifically to get the

Glass-Steagall introduced again. I think the total that we had

gathered, together with that parallel effort by people in Ohio,

it was certainly in the range of no more than 6-7000 signatures

overall; and yet, they were used by the key Congressmen and -women who introduced Glass-Steagall back on February 1st,

just

about a month ago. Marcy Kaptur, Tim Ryan, Tulsi Gabbard, and Walter Jones; they had those petitions when they had their

press

conference introducing HR709, which is the current House

Glass-Steagall bill. It has now gotten 30-some co-sponsors.

Also, while that petition campaign was going on – again it

may seem modest – but while it was going on, we were also

contacting state legislators and state senators, particularly in

the so-called Rust Belt, the formerly industrial part of the

country. The result of that, just in the month of January, is

that I think Ben, it's actually 15 if you count states in which

both houses introduced this; that resolutions in support of what

we're calling an American Recovery Program, which was

essentially

the outline of the Four Laws. Glass-Steagall; Hamiltonian national bank; credit for high-technology infrastructure; and space and fusion development. Those resolutions went into nine

states – and I'll just mention, in three states, they went into

both houses during January; that was Rhode Island, Minnesota, and

Washington state. In six other states, they went into either the

House or the Senate. I'm sorry, Illinois is the fourth state in

which they were in both houses; it has already been passed in the

Illinois House, and introduced into the Illinois Senate. Then there were other states in which it went into just one house: the

Alabama House, the Iowa Senate, the South Carolina House, the Mississippi House, the New Mexico Senate. In addition to that,

there were three other states where resolutions simply naming Glass-Steagall and calling on Congress to pass the Glass-Steagall

Act were introduced: Delaware, Virginia, and Maryland – where there was a hearing this afternoon actually for which I prepared

testimony on that resolution, HJ4 in Maryland, calling on its Congressional delegation to pass Glass-Steagall.

So, this development which has occurred during January and

February while we've been on this petition and organizing drive

on a bipartisan basis, is also wide open or open-ended; because

anyone who has been a part of that, even just to sign the petition, even online, anyone who has been a part of that from

any of those states or any other states which have come close
–
particularly Ohio, New York state – these states are still in
session. Anyone can make it their project with their state
legislator, to make sure that he or she co-sponsors this
resolution and contacts whatever Congressmen he usually deals
with. And these state legislators do, so that we can really
make
these legislatures in these Rust Belt states in particular,
make
them boil with this campaign for the Four Laws, for the
actions
that have to taken to be able to join the New Silk Road
development. If we're doing that at that level, at the same
time, it's going to have a big impact on the Congress. So, I
just wanted to point that out.

DENISTON: I think that's exactly the kind of
initiative
that's going to continue and grow with this new petition, this
new campaign escalation. And I think people should have no
other
priorities at this point; we have this issue which is the
economic life or death of the United States, and we have – as
Paul, you mentioned – more material coming out on this whole
colored revolution policy. I was glad you went through some
of
the details; this is, I think, at least for generations, an
unprecedented level of attack on a US Presidential
administration
from within. It reminded me of some of the treasonous actions
that were done right before Lincoln came in, to try and set up
the South and their split for the Civil War before he came in
as
President; just this outright treasonous sabotage of an
incoming
administration; but the way we're going to cut through it is

this

kind of mobilization. Again, I would point people to also the upcoming release of our new report, which will have a more in-depth presentation of the principle of this recovery program.

And going also back to what Bill was saying, this is really the

way we're going to capture the spirit, the soul of the American

people again, by this returned commitment to the future development, the future growth of our nation. And getting people

rallied around the fact and out of this pessimism and cynicism that just settled in over so long with Bush and Obama emphatically; but going back even further, we've had this terrible zero-growth economic policy that's affected people much

more deeply than they realized. So getting a real, true realization that we can again return to this level of growth; just the basic idea that every generation is going to be a revolutionary advance in the living standards, in the opportunities, in the growth of the science, the capabilities of

mankind. If people really get a sense that that's possible, that

that's what's represented by China's leadership in this New Silk

Road program, this returned orientation to space; I think that will give people the level of fight they need to get this thing

through. The kind of things Paul was just presenting in terms of

the top-down, Federal level, local level, also municipalities, labor organizations; all of these groups should be organized and

we should just throw this party crap out the window. It's an issue of what is your commitment to the principles and the

policies the nation needs at this point. If we can continue to rally people around that, then we'll have a basis to actually get this thing through and give Trump the support he needs to go with these initiatives that he's talked about.

So Bill, I don't know if you have anything you want to add from some of your work there.

ROBERTS: I would just point out that state representatives and these local and state elected officials, these are the people that the Congress goes to. Because the Congress is inside the Beltway; they're the most affected by the insanity of these last two Presidents. But the local elected officials, the state representatives, these are the guys living through the drug epidemic, the violence, the mass unemployment, the 94 million Americans who are outside the workforce that Trump referred to in his speech this past week. Those are the constituents; those are the people that these local representatives live with. So, I think these are the types of people to get to. Radio stations; this is the way we can effectively now very quickly make LaRouche's Four Laws as much of a household word as Glass-Steagall is.

GALLAGHER: Well, we also have other fronts that are going to be dealt with specifically in the pamphlet. One is the issue of – which again, Trump brought up in the address to Congress

—
of large-scale infrastructure development. If you look at the ground level of it, it appears that there's no direction there;
there was a meeting of the various members of the Cabinet yesterday — and other staff. But it was run by a Goldman-Sachs guy, Gary Cohen. But there was effectively an administration meeting on infrastructure legislation; starting to move to introduce legislation for this idea of a trillion-dollar infrastructure bank. At the same time, you have on the Democratic side, already legislation which has been submitted. But there is a complete barricade there in terms of knowing how to finance it, knowing what the really transformative infrastructure developments like a national — not East and West Coast — but a national, 25-30,000-mile network of high-speed rail and maglev rail. This is nothing futuristic; this is simply China. This is exactly what they're building. They're building local subway lines now, local metro lines with maglev technology in China, and putting them into operation. So, if you're going from the Bronx to lower Manhattan, on your 25 or 30 stops, you'd be going in between those stops in a completely smooth and frictionless drive at up to 60mph in between each stop. Having already done this on the level of intercity, and having already gone far to linking every city in the country — and China has a very large number of significant cities — linking every single one of them with true high-speed rail; now they're down to the level of the subways and maglev metro systems. But this is the kind of thing that produces tremendous increases not only in productive employment, but productivity.

This idea has to be put into the discussions of infrastructure in the United States, and so do Japanese and

Chinese methods and investments have to be put into this idea of rebuilding the infrastructure of the United States. They don't have that idea now. What's getting underway seems hopelessly limited by the lack of any real idea of how to do it. On the other hand, you have the President talking about the 2026 250th anniversary of the signing of the Declaration of Independence as a horizon point to which people should look; and think about how the economy, the infrastructure, as he said, are "footsteps on distant worlds is not too much to hope" in that 9-year period of time. Giving people a horizon to look at what actually {could} be transformed during the period of the next decade. That's the kind of thing that puts Americans into the right state of mind in thinking about being more open politically, being more open in terms of what they think is possible. In that sense, he definitely did contribute to defining the right solutions which he and his team clearly don't have at this point, in order to make this kind of trillion or multi-trillion dollar infrastructure bank investment work. The same is true with space; where there is clearly discussion in the administration – and in NASA as a result – of trying more quickly to put astronauts in orbit around the Moon, preparatory to beginning the re-colonization and industrialization and development of the Moon. Something which had been completely wiped aside during the Obama administration, which clearly wrote this off and said,

we
don't need this. We don't need fancy energy sources like
fusion
energy, he said to one backyard group of Democrats in
Virginia.

DENISTON: He said you just need to insulate your
windows.

GALLAGHER: Yeah, better insulated windows is our
future by
the 250th anniversary of our Declaration of Independence.

So, this is a different view, but one in which we have
to
drive to a certain extent from the bottom up, as we've been
doing; as well as discussions with people in Congress and in
the
administration in order to crystallize the right idea. Also,
so
that they see that Glass-Steagall, if it isn't passed now, the
next major bank failure – and there are plenty of them waiting
to happen in Europe in particular at any moment – the next
major
bank failure is going to take the system down again like
Lehman
did and AIG did, ten years ago. If it isn't implemented right
now, the banks are going to continue not to lend to small- and
medium-sized enterprises which tend to have the new
technologies
coming on line; and only to lend to the big bond issuers and
the
largest corporations.

One thing that I pointed out in the testimony today in
Maryland, is that JP Morgan/Chase and Citigroup each only
lends
out loans and leases equal to about 65% to 66% of their
deposits.

Whereas in the banking system as a whole, it's 80%. That means that if you take all the community banks and regional banks around the country – 6000 of them – their lending is equivalent to 90-plus% of their deposits. And yet, this little group of six or ten banks who control two-thirds of all the deposits, their lending is very low; and that's going to continue to be the case. If a real infrastructure development bank gets going, then this lack of lending to the contractors for all those projects by the private banks is going to be a real problem. So, you're going to have that problem if you don't implement Glass-Steagall now, and separate out the commercial banks. And in addition, of course, we've had now these big banks have – according a report a couple of days ago – now accrued \$321 billion worth of fines since the crash, for illegal, immoral, and otherwise non-banking despicable activity; which is the way they've used these deposits.

DENISTON: And that's without an actual Pecora Commission or any serious investigation.

GALLAGHER: Without ever a prosecution of a senior banker; \$321 billion worth of fines for violating banking practice and violating the law.

DENISTON: They give them the fines, but they let them

keep

doing it; so it makes you wonder if it's a fine or just a cut the

government's taking on the scam or something. That's good; I think that really ties to the necessity of the Four Laws as a whole. To have a functioning banking system doesn't mean anything without what you were raising about the issue of productivity and investment. It really is a question of what are

you doing to facilitate the investment of creating a higher level

of net productivity for the economy as a whole? A higher level

of scientific, technological state for mankind as a whole?

Which

is something that mankind can uniquely do; that's our character,

to create those kinds of revolutionary advances. That's the secret of economics, as Mr. LaRouche has kind of uniquely developed and discovered in a higher way than I think anyone before him.

Anyway, just take that as another teaser for the content of

this upcoming report; because that will be material presented in

there.

Just to conclude, I would just re-emphasize that anybody who

has not signed on to the petition yet – even the old petition –

please do so; because you'll then be ready to be updated as soon

as the new petition is released, as soon as this report is released, and any other relevant breaking developments on our campaign which I think we've discussed rather thoroughly as a good launch point. We are in the footing for a rapid escalation;

and that's what's needed right now. So, I think this served as a good launch point for some more material we'll have in the coming days and weeks.

We thank you for joining us today, and we'll be back on larouchepac.com with more.

GALLAGHER: Can I just remind people, before you sign off, everybody watching this, that this online petition is still to be signed. What we're going to do, we will try then to involve everybody who's signing it, in what we're going to do immediately in the next week to ten days. There are going to be – as Bill mentioned – pro-Trump rallies tomorrow in quite a number of places; we're going to be at all the ones we can reach. In fact, we're speaking at one of them up in the New York City area. Then our own rallies and lobbying both in Washington and in New York on Thursday, and in other parts of the country next Thursday. We're going to have rallies before that in New York, and what we call a Day of Action, when we'll be going after all kinds of elected officials at the local, state, and national levels next Thursday. Everybody who's been involved in this petition campaign up to now – even if it's only been just to sign – the targets are there; that's what we indicated. We can move, and {must} move, elected officials up to and including those in the Trump administration in order to break this logjam. I just wanted to throw that in.

DENISTON: Thank you. We have a clear path of action ahead of us. I encourage everyone to get directly on board with that.

If you want to take more action, email us on the website, get directly in contact, and volunteer yourself for further action.

We have an action center on the LaRouche PAC website. If you go to the front page, you'll see it at the very top there on the top menu banner. So get active; get in contact with us there and let's make this happen. Let's not sit on our laurels and wait here.

Thank you for joining us here today. Stay tuned for more from larouchepac.com.

**LaRouchePAC's APPEL:
USA har brug for »win-win«-
udvikling;
gennemfør LaRouches Fire Love
og gå med i Kinas Nye**

Silkevej

»Til præsident Trump og medlemmerne af Kongressen:

Underskriverne af denne Appel erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte **det almene vel** og **det amerikanske folks fremtidige eftertid**. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for atter at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov, som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget fremskyndet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Konference i Berlin – Forbrydelserne i den glemte krig i Yemen

Under ovenstående titel arrangerede yemenitiske borgere i Tyskland en konference lørdag, den 25. februar i Berlin, for at afsløre og gøre en ende på det, der tydeligvis er et igangværende folkemord imod det yemenitiske folk. To repræsentanter for det internationale Schiller Institut, Elke Fimmen og Stefan Tolksdorf, var indbudt til at deltage. Det følgende er en sammendrag af, hvad der fandt sted på konferencen.

Download (PDF, Unknown)

Obamas nye desperate taktik dømt

til at mislykkes – Aktionsuge for LaRouches Fire Love starter 2. marts

Leder fra LaRouchePAC, 2. marts, 2017 – Nej, »himlen er ikke ved at falde ned« med de nye anklager, i McCarthy-stil, imod justitsminister Sessions – hvis nogen da ellers troede på, at himlen ville falde ned. Dette er snarere en desperat taktik, der kommer fra Obama personligt, efter den entusiasme, som præsident Trumps tale til Kongressen i tirsdags skabte.

Det er ganske udelukket, at det amerikanske folk vil vælge at følge kursen mod krig med Rusland nu, hvor så mange er blevet inspireret af håbet om en langt bedre fremtid forude.

Alligevel er Obama i færd med at omstille og udrense det Demokratiske Parti for at gøre det til sit personlige instrument for forsøget på at vælte den amerikanske regering. »Dette er præcis sådan, han ville bære sig ad«, sagde Lyndon LaRouche. I optakten til den Demokratiske Nationalkomites valg til formand den 25. feb. opmuntrede Obamagruppen den tidligere arbejdsminister i Obama-administrationen Tom Perez til at stille op mod favoritten, Glass/Steagall-tilhænger, kongresmedlem Keith Ellison fra Minnesota. Dernæst ringede Obama personligt til medlemmerne af nationalkomiteen om, at de skulle stemme på Perez, og det samme gjorde hans bonkammerat Valerie Jarret, sammen med Joe Biden og andre af Obamas medarbejdere. Perez vandt en smal sejr. Der er nu tegn, der peger på, at Obama vil forsøge at udrense det Demokratiske partilederskab i Texas og Californien for elementer, der ikke vil samarbejde og droppe alt til fordel for hans anti-Trump-korstog.

Obama håber, at brug af tvang i det Demokratiske parti vil forhindre tværpolitisk samarbejde omkring LaRouches Fire Love, som vi så det med Marcy Kapturs pressekonference den 1. feb. for en genindførelse af Glass-Steagall. Men her tager Obama fejl, som han gør med så meget. Faktisk vil vi, jo mere, han bruger sin indflydelse for at tvinge det Demokratiske Parti ind på hans plan, så meget desto snarere få mere handling af den art, vi nu har brug for, at se fra Demokrater og Republikanere.

Men selv om dette er vigtigt, så er det kun en mindre detalje i det større billede. Globale udviklinger, der kommer fra Kina og Putins Rusland, har været langt mere afgørende for skabelse af de nye omstændigheder. Hinsides og over alt dette, og som omslutter og former det alt sammen, er selve menneskets natur, som udtrykkes af hele ideen i LaRouches Fire Love, og som bliver eksplicit i hans erklæring i den Fjerde Lov.

Mange af vore senior LaRouche-medarbejdere rapporterer, at de er blevet stærkt påvirket af at læse rækken af Lyndon LaRouches ældre artikler, der, på foranledning af Helga Zepp-LaRouche, på det seneste er blevet udgivet i *EIR*. Det faktum, at de læser disse artikler, og den omstændighed, at de læser dem NU, får dem til, som aldrig før – eller i hvert fald ikke i den seneste tid – at føle, at de må hæve deres tankegang til Lyndon LaRouches niveau.

Medlemmer bør nu benytte chancen til at se, eller høre, en dybtgående, timelang diskussion med Lyndon og Helga LaRouche med Policy Committee i dag. Ingen improviseret opsummering her ville kunne yde deres argumenter retfærdighed, men vi vil indoptage dem helt i løbet af de forestående timer.

Efter denne diskussion lancerede Policy Committee en »aktionsuge« for LaRouches Fire Love, som begynder i dag, torsdag, med aktivist-telefonmødet torsdag aften, og som vil vare til næste torsdags aktivistmøde.

Der er planlagt arrangementer for weekenden. Næste udgave af vores avis, »*The Hamiltonian*«, vil udkomme tirsdag. Der vil være arrangementer på Capitol Hill. Der vil være et møde i New York City næste tirsdag. Alle vore kontakter og aktivister vil blive dirigeret mod omgående handling omkring de Fire Love og den nye digitale brochure, der er på trapperne, om disse Love. Yderligere detaljer vil blive kommunikeret på selve telefonmødet tirsdag.

LPAC   annoncerer   National Mobiliseringsdag   for LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, **LaRouches Fire Love**.

Trump's tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28. februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation

og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldst vision for USA's fremtid, med året 2026, der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briternes og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykernerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-

LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblæsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens tilstand for Kongressen, 28. februar, 2017.

Vi står ved et punkt for store muligheder; Ingen tid at spille!

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – I timerne inden præsident Donald Trumps første tale til den samlede Kongres i aften, erklærede højtplacerede gesandter for Rusland hhv. Kina deres nationers interesse i at samarbejde med USA om strategiske anliggender. Disse udviklinger er indikerende for muligheden for at trække verden ud af faren for geopolitisk konfrontation – i århundreder adelsmærket for britisk imperiepraksis – og ind i en ny æra for gavnlige relationer over hele verden. Der er også initiativer til at bryde ud af det gamle og ind i en ny æra for gensidig, økonomisk fordel – »win-win«, som den kinesiske præsident Xi Jinping kalder det.

Men tiden er meget kort.

I Moskva i dag talte den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov for Dumaen og erklærede, at Rusland ville hilse USA velkommen til et samarbejde imod terrorisme, og ligeledes til at føre en dialog om faren ved atomvåben. Han bekræftede, at »praktiske forberedelser« til et møde mellem præsident Trump og præsident Putin var i gang.

I Washington, D.C., mødtes den kinesiske topdiplomat Yang Jiechi med Trump i Det Hvide Hus, hvor han overbragte hilsner fra præsident Xi. Han rapporterede Kinas beredvillighed »til at styrke udvekslinger med USA på alle niveauer, fra toppen og ned«, og til at »udvide koordination og samarbejde med USA om bilaterale, regionale og globale spørgsmål ...« Der finder diskussioner sted om et eventuelt møde mellem statsoverhovederne i maj måned.

Uanset, hvad præsident Trumps nøjagtige ord og understregning over for Kongressen i aften måtte være, så er det aktuelle mulighedernes øjeblik manifest og dyrebart. Men intet er afgjort. Der er andre elementer, der kæmper om dominans, i spil i Trumps lejr.

Lad os se på USA's fortsatte involvering i Bush-Cheney-Obama-politikken med uophørlig krigsførelse i Sydvestasien. I FN's Sikkerhedsråd måtte Rusland og Kina her til morgen nedstemme en uretmæssig resolution for at straffe Syrien, som Storbritannien og Frankrig havde fremsat, og som USA dumt støttede. (Resolutionen, der pålægger sanktioner og forbud, påstår, uden beviser, at den syriske regering bombede sit folk med gas i 2014 og 2015.) Præsident Putin, fra sit besøg i Centralasien, talte offentligt i morges og fordømte forsøg på at indføre sanktioner imod det syriske lederskab. »Jeg mener, at dette træk er fuldstændigt upassende nu. Det hjælper ikke, vil ikke hjælpe, forhandlingsprocessen. Det ville kun skade eller undergrave tilliden under processen.«

Virkeliggørelsen af potentialet for at afslutte den nuværende æra med krigsførelse og elendighed afhænger af vores egen, og vore samarbejdspartneres, indgriben. LaRouchePAC vil afholde en Aktionsdag i denne uge, hvor en styrkeopvisning på Capitol Hill vil finde sted på onsdag, med delegationer fra østkysten, og som vil presse på for Kongressens vedtagelse af Glass-Steagall, og LaRouches Fire Love. Henved 5.500 underskrifter for Glass-Steagall er allerede i dag blevet overbragt til diverse kongresmedlemmer, og til Det Hvide Hus. Hertil kommer, at dusinvis af udvalgte kongreskontorer modtager kopier af EIR's dossier, der blev udgivet i sidste uge, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«

Trump selv fordømte Obama og denne flok i den farvede revolution under et Tv-interview til Fox News, hvor han refererede til protesterne, de falske nyheder og de uophørlige anklager om Rusland. Trump sagde: »Jeg mener, at han [Obama] står bag det. Man ved aldrig præcis, hvad der foregår bag scenen ... jeg mener, at præsident Obama står bag, for hans folk står helt bestemt bag. Og nogle af disse læk kommer muligvis fra denne gruppe, hvilket er virkelig alvorligt, for det er meget dårligt i henseende til national sikkerhed ... «

Mange amerikanere begynder nu, for første gang, at se et 'Maidan' imod deres egen regering. Der er nu planer i gang for at udgive 'sandhedsdossiers' i hver af de kommende uger, for at få sandheden frem om, hvad der blev begået i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen. Serien vil begynde med dokumentation for folkemordet i Yemen.

Foto: Fra LPAC's organisering for Glass-Steagall i USA. På onsdag (1. marts) vil aktivister fra LPAC være talstærkt til stede ved Capitol Hill for at presse kongresmedlemmer til snarest at vedtage Glass/Steagall-loven og LaRouches Fire Love.

Helga Zepp-LaRouches budskab til konference i Berlin, om »De glemte krigsforbrydelser i Yemen«, 25. februar, 2017

Til deltagerne på konferencen i Berlin om »De glemte krigsforbrydelser i Yemen«.

Krigen imod Yemen, som den saudiskledede koalition og USA har støttet på mange måder, har dræbt 10.000 mennesker i løbet af de forgangne to år, og truer nu flere end 12 millioner menneskers liv, der er blevet totalt afskåret fra fødevarer og forsyninger af medicin pga. det systematiske bombardement af landets landbrugsmæssige infrastruktur, samt blokaden til vands og i luften. Denne krig er, ifølge FN's definition, et folkemord.

Intet tilfælde eksemplificerer bedre det såkaldte »frie Vestens« utålelige hykleri end manglen på rapportering om de krigsforbrydelser, der på daglig basis er blevet begået mod befolkningen i Yemen i de forgangne to år. Hvor er alle fortalernerne for »humanitær intervention«, som, under påskuddet om forsvar af menneskerettigheder, har anstiftet den ene krig efter den anden på baggrund af løgne? Hvor er mediernes dækning af bombardementerne af begravelser og hospitaler, af brugen af klyngebomber, der er forbudt under international lov, af de flere end 1000 børn, der dør om ugen af sygdomme, der kan forhindres? Hvor er det ramaskrig over den systematiske ødelæggelse af menneskehedens storslåede

kulturelle arv?

I Internettets og NSA-overvågningens tidsalder kan ingen hævde, at grusomhederne mod det yemenitiske folk ikke er kendt af alle regeringer og alle massemedier. Beslutningen om de facto at forholde sig tavs om dem, udelukkende, fordi denne udåd forøves af »allierede«, gør dem til medskyldige i disse forbrydelser.

Det er godt, at den nye amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson har lovet »levering af humanitærhjælp til alle i Yemen uden restriktioner«. Men, der må komme omgående internationalt pres for at afslutte krigen mod Yemen, for at genopbygge landet og så meget som muligt genopføre de ødelagte kulturgenstande.

En kilde til håb og trøst for Yemens befolkning bør være den kendsgerning, at BRIKS-landene og Kinas Nye Silkevejsinitiativ har gjort det muligt at konfrontere disse udfordringer. De forhåbningsfulde tegn på, at et voksende antal lande indser fordelene ved »win-win«-samarbejde og er rede til at bryde med geopolitik, betyder ligeledes, at den strategiske situation for Yemen snart kan forbedres.

I mellemtiden opfordres alle til at støtte det yemenitiske folks appel om en afslutning af krigen og henlede verdens opmærksomhed på dette meget vigtige og kulturelt rige land!

Helga Zepp-LaRouche, præsident for det internationale Schiller Institut.

Foto: Yemens hovedstad, Sana'a.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former. Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortaber fortalene for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledetænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en

dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondsksfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's

seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers

(PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længe blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende,

som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

Trumps tale til Kongressen: Vil Obamas kupforsøg imod ham

blive overvundet?

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – De intense angreb mod præsident Donald Trump fra liberale, »globalistiske« medier og partiledere i Europa og USA bliver nu afsløret som et kupforsøg imod ethvert samarbejde, eller blot relationer, mellem USA og Rusland. Som formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, Devin Nunes, vurderede det i går: »Dette er en ny McCarthyisme«. Forhåbentlig er det afslørede kup ved at miste terræn.

Men der er nu afgørende spørgsmål om præsidentens tale til en samlet Kongres i aften.

Hvordan vil præsidenten tackle disse krav, i McCarthy-traditionen, om en politik for konfrontation, og endda krig, med Rusland og Kina?

Vil præsident Trump, som han har indikeret, fremlægge planer for storstilede investeringer i den amerikanske økonomi, i moderne infrastruktur? Dette er ikke alene det mest udbredt støttede løfte i Trumps præsidentskab. Det er også de midler, ved hvilke reel produktivitet og produktiv beskæftigelse atter kan indføres i en økonomi, som uden dette står over for endnu et umiddelbart finanssammenbrud. Store europæiske banker rapporterer om enorme tab. Alene spredningen af antydningen i finansmedierne om, at Trumps meget omdiskuterede infrastrukturplaner er sat »i venteposition«, har ført til advarsler fra sådanne personer som tidligere embedsmand i Reaganregeringen, David Stockmann, samt fra andre »markedsanalytikere«, om, at en generel 'udblæsning' af gæld vil finde sted i dette forår.

Det afgørende spørgsmål er en *kreditinstitution i Hamiltons tradition*, for at disse investeringer kan virkeliggøres på det mest produktive, teknologiske niveau. Planer om skattelettelser »for infrastruktur« vil intet frembringe.

Vil præsidenten tale om rumprogrammet og sit antydede ønske om en snarlig tilbagevenden til bemanded udforskning og udvikling af Månen? Den 24. februar kom NASA med visse indikationer på basis af et krav fra regeringen om en indledende undersøgelse. De peger på et stadig højere niveau af fremskridt inden for produktivitet. Månen er ikke blot det næste prøveområde for nye teknologier og nye energiresurser; den udgør også menneskeheden's afgørende første skridt til Solsystemet, og hinsides dette.

Dette var det førende diskussionsemne ved mandagens møde i LaRouchePAC National Policy Committee.

Vil præsident Trump foreslå Glass/Steagall-loven for Kongressen, som han gjorde i oktober under sin kampagne; og som begge de politiske partiers platforme ved præsidentvalget krævede? Den tværpolitiske støtte til loven er vokset betragteligt i den amerikanske befolkning, under truslen om et endnu mere ødelæggende finanssammenbrud.

Uden at opdele Wall Streets og Londons storbanker og nedlukke deres spekulationskasinoer – før de endnu engang nedsmelter – vil hverken investeringer i produktivitet og videnskabeligt fremskridt, eller udlån til produktiv beskæftigelse, finde sted.

Og igen, de »Fire Nye Love til at redde nationen«, som Lyndon LaRouche for to et halvt år siden skiteserede som afgørende – og for hvilke tusindvis af appeller er blevet overbragt til Det Hvide Hus i ugen op til præsidentens tale i aften. Som LaRouche allerede dengang, i juni 2014, sagde, så er de handlinger, der gives udtryk i disse »Fire Love«, ikke »en mulighed«, men en uopsættelig nødvendighed.

Udforsk stjernerne med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 26. februar, 2017 – Nogle af jer, der læser dette i dag, vil gå videre til at blive astronauter, der udforsker nye verdener. Dette er betydningen af en ikke-falsk nyhed (endelig), som *Washington Post* dækkede den 15. feb. De skrev, at »præsident Trump har indikeret, at han ønsker at sætte et aftryk i rummet. Under sin overgangsperiode talte han med historikeren Douglas Brinkley om John F. Kennedys berømte løfte fra 1961 om at tage til Månen før årtiets slutning. Nu kunne Trump og hans folk gøre noget lignende; kræve, at NASA sender astronauter i kredsløb om Månen før slutningen af 2019. *WP* fortsætter med at bemærke, at NASA havde planer om at afprøve sin nye raket, Saturn-V klasse SLS, med Orion astronautkapslen, i en ubemandet mission i slutningen af 2018. Der var ikke planlagt en bemanded mission før flere år senere – men nu har præsident Trumps administration beordret NASA til at undersøge muligheden for at tilføje astronauter til denne første opsendelse, med henblik på et bemanded kredsløb omkring Månen før slutningen af 2019.

Space News rapporterede den 24. feb., at associeret administrator for NASA, Bill Gerstenmaier, sagde, at undersøgelsen kunne være klar om en måneds tid. »Vi må undersøge, hvad vi i realiteten vinder ved at sætte mandskab på denne opsendelse. Fremmer dette virkelig i betydelig grad vores generelle evne til at komme frem til en kapacitet for at bringe mennesker, muligvis rutinemæssigt, til den umiddelbare nærhed af Månen og operere sikkert?« Associeret viceadministrator for NASA, Bill Hill, tilføjede: »Vi ved, at det vil kræve en betydelig mængde penge, som vil blive nødvendige ret hurtigt for at gennemføre det, vi må gøre.«

I relation hertil har præsident Trump endnu ikke annonceret sit valg til administrator for NASA, men *Space News* og andre medier hævder, at tre personer er under overvejelse som de mest sandsynlige: kongresmedlem Jim Bridenstine (R-OK), der aktivt fører kampagne for udnævnelsen; tidligere NASA-administrator Mike Griffith; og den højt dekorerede testpilot og astronaut Eileen Collins. Sidstnævnte har talt for det Republikanske Konvent, men støttede efter sigende ikke Donald Trump i sin tale; vi har intet andet kendskab til hendes synspunkter på nuværende tidspunkt, men vi ved en masse om de to andre.

Kongresmedlem Bridenstine har været pilot i flåden. En del af hans kampagne for NASA-stillingen var et substantielt blogindlæg fra 29. dec., »Hvorfor Månen betyder noget«. [<http://bridenstine.house.gov/blog/?postid=772>]

Selv om han ikke nævner Lyndon LaRouche, så baserer han sin politik for at vende tilbage til Månen som en base, hvorfra rummet kan erobres, på Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev udtænkt af LaRouche.[1] Han går videre med at opfordre til udvikling af Månens resurser, på en måde, der minder én om Krafft Ehrlicke, og skriver for eksempel:

»Fra opdagelsen af vand-is på Månen og frem til i dag burde det amerikanske mål have været en permanent post med månefartøjer og maskiner, med lejlighedsvis bemandede missioner til at udføre forskning og vedligeholdelse, med det formål at bruge Månens materialer og energi til at nedbringe omkostningerne og forøge de amerikanske operationers kapacitet i rummet denne side Månen og det interplanetariske rum.

Dette er også det første skridt til bemandede missioner dybere ud i vort Solsystem. En permanent tilstedeværelse af mennesker på andre himmellegemer kræver anvendelse af resurser på stedet. Månen, med dens tre dage lange nødrejse tilbage til Jorden, repræsenterer det bedste sted at lære, træne og

udvikle de nødvendige teknologier og teknikker for *in situ* anvendelse af resurser og en eventuel længerevarende tilstedeværelse af mennesker på Mars. Lykkeligvis begynder Rumopsendelsessystemet og Orion at teste i 2018. Dette system kunne, med et kommercielt landingsfartøj, hurtigt anbringe maskiner og robotter på Månen for at indlede denne økonomi i rummet på denne side af Månen. Med den rette ledelse fra præsidentskabet kunne mennesker vende tilbage på kort sigt; denne gang for at blive.«

Bridenstine konkluderer:

»Udnyttelse af rummet har transformeret menneskenes vilkår, inklusive, hvordan vi kommunikerer, navigerer, producerer mad og energi, udøver bankvirksomhed, forudsiger vejret og gennemfører katastrofehjælp. Alt imens mange af disse landvindinger er et resultat af privat investering og kommercielle markeder, så er de kun mulige, fordi USA's regering tog lederskabet og løb risici for disse kapaciteter. I dag oplever vi en renæssance for rumforskning ... Et fornyet fokus på at udnytte Månen kan være med til at fremme disse fremskridt og præstationer. De valg, vi træffer nu, kan for altid gøre Amerika til den fremtrædende rumfartsnation.«

Den anden kandidat, Mike Griffith, er velkendt for os. Efter en karriere som førende rumfartsingeniør og eksekutiv, var han den NASA-administratør, der trak sig tilbage, da Obama annullerede programmet Constellation, en annullering, for hvilken Lyndon LaRouche sagde, at Obama havde gjort sig fortjent til afsættelse ved en rigsret. Griffin er fuldt ud enig i en permanent tilbagevenden til Månen som en base for udforskning af Mars og derudover.

Wikipedia rapporterer: »I en forklaring for Kongressen om fremtiden for bemandede rumrejser, udtalte han, 'for mig er det ene, enkeltstående, overordnede mål for bemanded rumfart, den menneskelige bosættelse af Solsystemet, og sluttelig, ud over dette. Jeg kan ikke se noget mindre formål, der er

tilstrækkeligt til at retfærdiggøre foretagendets vanskelighed, og intet større formål er muligt'. I sin forklaring var han ligeledes fortaler for tunge løfteraketter, udvikling af kernekraftsystemer til rummet, *in situ* resurseudnyttelse og billige, mellemstore transportfartøjer til lavt kredsløb om Jorden.« Ligesom præsident Trump sætter Mike Griffith spørgsmålstegn ved menneskeskabt global opvarmning og de forholdsregler, der tages imod den.

Alle de ovennævnte ting er i overensstemmelse med præsident Trumps egne synspunkter, som han har udbredt. Selv om hans kritikere fra den britiske imperiefraktion uophørligt gentager, at præsident Trumps synspunkter og politikker skulle være en form for »gåde«, så er der i realiteten ingen præsidentkandidat i nyere tid, med undtagelse af Lyndon LaRouche, der har gjort sine politikker så krystalklare, som Donald Trump har gjort, og det gentagne gange.

For eksempel sagde kandidat Donald Trump til et møde i Sanford, Florida, den 25. oktober sidste år:

»Jeg vil befri NASA fra begrænsningen med primært at tjene som et logistikagentur for aktiviteter i lavt kredsløb om Jorden – 'big deal'. I stedet vil vi genorientere NASA's mission for rumforskning. Under en Trump-administration vil Florida og Amerika anføre vejen mod stjernerne.

En hjørnesteen i min politik er, at vi i betragtelig grad vil udvide partnerskabet mellem det offentlige og det private, for at maksimere mængden af investering og finansiering, der er til rådighed for rumforskning og udvikling af rummet. Dette betyder at opsende og operere store rumaktiver, lige her (i Florida), som giver beskæftigelse til tusinder og ansporer innovation og økonomisk vækst.«

I sin indsættelsestale den 20. januar sagde præsident Trump: »Vi står ved et nyt årtusindes fødsel, rede til at fravryste rummet dets mysterier, og til at befri Jorden for sygdommenes

elendighed.«

Uden Lyndon LaRouches utrættelige arbejde hen over så mange årtier kunne vi aldrig have opnået de muligheder, som i dag er så indlysende for alle, der ikke er totalt moralsk blinde. Uden Lyndon LaRouches lederskab for fremtiden, ville disse aldrig tidligere sete muligheder, som legemliggør alle de tidligere generationers drømme og forhåbninger, hvilket Krafft Ehrlicke forstod, have været forpasset og tabt. Virkeliggørelsen af disse håb kræver Lyndon LaRouches »Fire Nye Love«, fra juni 2014.[2]

Foto: (6. januar, 2017): NASA-astronaut Peggy Wilson ses her under en 'spadseretur i rummet' under Expedition 50 om bord på den Internationale Rumstation.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460> og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=16722>

**Tom Gillesbergs åbningstale
ved koncerten,
»En musikalsk dialog mellem
kulturer«,**

København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Koncerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkeligt interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det

globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident, ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende

renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser retur. Og når det sker, så, som mange af jer ved, var dette i vid udstrækning, hvad den Gamle Silkevej drejede sig om; jo, der var handel, men der var også kulturel og videnskabelig interaktion, som i realiteten fik langt større konsekvenser end selve handelen. Det er præcist, hvad der nu må ske med dette store projekt, Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, som resten af verden nu er ved at tilslutte sig.

Jeg håber således, at I vil nyde aftenens koncert, og jeg håber, at I vil se det som et bidrag til at få denne dialog mellem kulturer i gang, og at det er noget, vi vil komme til

at se meget mere af på alle niveauer.

[Se videoen her.](#)

Schiller   Instituttets

Koncert:

En musikalsk dialog mellem kulturer, Kbh., 17. feb. 2017

Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter. Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Følgende musikalske indslag er ikke vist i videoen: The following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark. Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by **Christine Raft**, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by

Christine Raft.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

Vi har brug for en international kampagne for sandhed, ikke kun en international dag eller uge for sandhed. LaRouchePAC Internationale Webcast, 24. februar, 2017; Leder

Meningen med denne Internationale Sandhedsdag, der fandt sted i går, var ikke kun at fortælle sandheden om begivenhederne i Maidan-kuppet for tre år siden i Ukraine; men var også for at advare om, at de samme netværk, der var ansvarlige for at bruge teknikkerne for 'farvede revolutioner' i Ukraine for tre år siden for at vælte denne regering, og som har brugt disse samme teknikker i andre lande i hele verden – Rosen-revolutionen i Georgien, og andre steder – nu forsøger at begå præcis den samme form for farvede revolution internt i USA lige nu, imod præsident Donald Trumps demokratisk valgte regering. Dette har selvfølgelig en massiv, international

sammenhæng, og det vil vi se nærmere på senere i udsendelsen. Helga Zepp-LaRouche understregede udtrykkeligt, da vi talte med hende tidligere på dagen, at vi må se dette i sammenhæng med det nye, fremvoksende, økonomiske paradigme, der kommer fra Kina; Bælt-og-Vej-initiativet, som er den motor, der driver historien frem i øjeblikket. Samt det faktum, at der er en meget reel mulighed for, at vi, under USA's nye administration, kan gøre en ende på æraen med geopolitik og faktisk indgå i et samarbejde med Rusland, Kina, Indien, Japan og andre lande for at skabe et nyt, internationalt samarbejde, baseret på økonomisk udvikling og produktivitet.

(Inkl. hele det engelske udskrift).

Matthew Ogden: God eftermiddag. Det er i dag den 24. februar. Via video har vi i dag Diane Sare fra vores politiske komite, med os fra New York.

Som seere af denne webside ved, har denne uge af Helga Zepp-LaRouche været erklæret for en international uge for sandhed. Dette blev planlagt til at falde sammen med treårsdagen for kuppet, der væltede den demokratisk valgte regering i Ukraine for tre år siden i Kiev; det var den 23. februar, 2014. Der har været møder over hele USA, og også i Europa. Vi havde møder i New York City; Detroit; Washington, D.C.; Houston, Texas – andre byer i USA, Boston, Massachusetts, og i Berlin, Tyskland; Dresden, Tyskland; Paris, Frankrig, og også i andre lande i Europa.

Meningen med denne Internationale Sandhedsdag, der fandt sted i går, var ikke kun at fortælle sandheden om begivenhederne i Maidan-kuppet for tre år siden i Ukraine; men var også for at advare om, at de samme netværk, der var ansvarlige for at bruge teknikkerne for 'farvede revolutioner' i Ukraine for tre år siden for at vælte denne regering, og som har brugt disse samme teknikker i andre lande i hele verden – Rosenrevolutionen i Georgien, og andre steder – nu forsøger at begå præcis den samme form for farvede revolution internt i USA

lige nu, imod præsident Donald Trumps demokratisk valgte regering. Dette har selvfølgelig en massiv, international sammenhæng, og det vil vi se nærmere på senere i udsendelsen. Helga Zepp-LaRouche understregede udtrykkeligt, da vi talte med hende tidligere på dagen, at vi må se dette i sammenhæng med det nye, fremvoksende, økonomiske paradigme, der kommer fra Kina; Bælt-og-Vej-initiativet, som er den motor, der driver historien frem i øjeblikket. Samt det faktum, at der er en meget reel mulighed for, at vi, under USA's nye administration, kan gøre en ende på æraen med geopolitik og faktisk indgå i et samarbejde med Rusland, Kina, Indien, Japan og andre lande for at skabe et nyt, internationalt samarbejde, baseret på økonomisk udvikling og produktivitet.

Som jeg sagde, så vil vi gå mere i dybden med denne sammenhæng; men, for at begynde vores udsendelse, vil jeg gerne vise en video for jer fra disse møder, der har fundet sted i hele landet og i hele verden, på denne Internationale Dag for Sandhed, den 23. februar.

Dane Sare (video): Jeg er Diane Sare fra LaRouchePAC Policy Committee, og vi står på Dag Hammarskjold Plaza ikke langt fra De forenede Nationer (New York City). Vi deltager i Sandhedens Dag, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet. Denne uge markerer treårsdagen for kuppet i Ukraine; et kup mod nationen Ukraine, hvor den demokratisk valgte præsident, [Viktor] Janukovitj, blev afsat af en flok voldelige, pro-nazistiske demonstranter, der blev finansieret og støttet med de af [tidligere viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland hævdede \$5 mia. gennem det Amerikanske Udenrigsministerium under Barack Obamas præsidentskab; samt med åbenlys støtte fra storspekulanten George Soros. Vores pointe er, at, i dag, begår Obama og Soros forræderi imod USA's valgte regering, på vegne af Det britiske Imperium. Det britiske Imperium har i århundreder organiseret for at forhindre USA i at samarbejde med Rusland. Vi har nu et enormt potentiale pga. begivenhederne i 2013; oprettelsen af

BRIKS-banken og den kinesiske præsident Xi Jinpings annoncering af, at Kina har indledt et initiativ for win-win-samarbejde – enden på geopolitik; at, hvis USA opgav politikken med regimeskifte og Det britiske Imperiums politik, som blev forfulgt under præsidentskaberne Bush og Obama, og i stedet samarbejder med Rusland, Kina, Indien og Japan om global udvikling, så ville vi transformere planeten; og menneskeheden ville have den mest lysende fremtid, man kan tænke sig. Det er derfor i dag meget presserende, at vi begraver løgnene, den nazi-lignende propaganda imod Rusland, der bliver brugt til at forsøge at omstyrte Donald Trumps præsidentskab; Trump, der har udtrykt sin hensigt om at ændre denne dynamik. Vi opfordrer indtrængende alle, der følger os på vores hjemmeside (LPAC), til at tilslutte sig denne indsats; til at printe vores litteratur ud, til at underskrive appellen, der kræver en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som ville trække tæppet væk under fødderne på Wall Streets og City of Londons evne til at finansiere sådanne terrorist-operationer, og vi opfordrer indtrængende alle til at arbejde sammen med os for at sikre, at USA kan vende tilbage til den arv, som var hensigten hos vore Grundlæggende Fædre, såsom George Washington, Alexander Hamilton og, i nyere tid, geniet og den amerikanske statsmand, Lyndon LaRouche.

Kesha Rogers : Den 23. februar markerer treårsdagen for Maidan-kuppet i Ukraine; det begyndte den 23. feb., 2014. Dette har fundet sted som en bestræbelse fra Barack Obama, USA's tidligere præsident, og George Soros, multimilliardær-narkohandleren, der tilsammen har anført angrebet for at ødelægge og omvælte nationer med det formål at få USA ind i en krig med Rusland. Løgnene, der fortsat eskalerer aktiviteterne i Ukraine, og som pegede på ideen om, at det var Putin, der anførte eskaleringen i Ukraine, er de samme løgne, der finder sted her, nu, i USA, for at omstyrte Trumps præsidentskab. Dette må stoppes. Som en del af en National Sandhedsdag har vi udgivet et dossier, der afslører Obama og Soros for deres pengestøtte og deres løgne, der har skabt totalt kaos både USA

og fortsætter med at skabe kaos i Ukraine. Endemålet er Putin og Rusland. (Se dossier her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18018>)

Det, vi burde gøre, er at samarbejde med Rusland; samarbejde med Putin. Vi må stoppe disse krige; vi må stoppe dette fortsatte kaos. Vi bør samarbejde, som Lyndon LaRouche har påpeget, om Silkevejens økonomiske udvikling; det er, hvad USA har brug for. Vi står her ved et møde i Twome ved en bro. Vore bannere lyder, »Sæt Obama og Soros i fængsel for forræderi! Ukraine 2014; USA 2017«. Folk må forstå, hvad det er, der finder sted i denne nation nu, og kræve økonomisk udvikling; vi har brug for samarbejde. Vi er her som en del af Sandhedens Dag; og vi beder om, at alle, der ser dette, deltager i vore møder og læser dossieret.

Harley Schlanger [voice over video med sang]: I dag er treårsdagen for kuppet, der blev gennemført af amerikanske efterretningsoperationer og neokonservative, finansieret af George Soros, for at bringe en flok nazister til magten i Kiev. Vi er her i dag som en Sandhedens Dag for at få den sande historie ud. Ukraine-operationen bliver nu atter gearret op for at skabe kamp mellem Rusland og Vesten, som en måde at sabotere det potentiale, der eksisterer med Trump-administrationen, for at bryde med denne politik for krig. De amerikanske vælgere stemte på Trump, i vid udstrækning for at bryde denne politik for konfrontation med Rusland; så det er vigtigt, at denne Sandhedsdag bringer den kendsgerning frem, at Ukraine-situationen aldrig handlede om demokrati i Ukraine. Men handlede derimod om en bevidst operation for at skabe en konfrontation mellem USA og Rusland. Dette er George Soros', City of Londons og Barack Obamas politik, og som har været involveret i at sabotere præsident Trumps initiativ for fred mellem Rusland og USA.

Vi er her i Berlin som en del af den Internationale Dag for Sandhed, for at gøre opmærksom på det faktum, at de kriminelle personer, der bragte nazisterne til magten i Kiev, stadig ikke

er blevet stillet for retten; de er ikke blevet retsforfulgt. Denne demonstration her i Berlin er en del af den Internationale Aktionsdag. På LPAC's webside kan man downloade et dossier, som vi har sammensat, om hvem, der er ansvarlig for drabene i Ukraine. Det er ikke russerne; det er ikke præsident Putin. Det er Hillary Clinton, Victoria Nuland, de neokonservative i USA og tidligere præsident Barack Obama.

[Mand 1 taler på tysk]

[Mand 2 taler på tysk og siger, der er møder i Boston, New York City, Paris, Berlin og Frankfurt am Main, og beskriver kuppet for tre år siden.]

Mathew Ogden, (studiet): Dette dossier kan altså læses på <https://lpac.co/ukraine-dossier>, som vi viser på skærmen lige nu. (Med dansk introduktion, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18018>). Det har titlen, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?« Dossieret cirkuleres ved alle disse møder for Sandhedens Dag, som I netop så, inkl. i New York City. Jeg får en rapport direkte fra Diane [Sare], men før hun kommer på, så lad mig rapportere, at der er en lang artikel i *Itar-TASS*, som er en russisk nyhedstjeneste, der har en dækning af mødet, der fandt sted i New York City (se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18092>); det var lige i begyndelsen af vores aktion. Titlen var »Demonstranter i New York anklagede Obama og Soros for at organisere kuppet i Ukraine«. Dernæst bemærkes det, at lignende aktioner fandt sted i Boston, Houston, Berlin og andre steder. Lad mig blot lige læse et hurtigt uddrag af denne artikel fra Itar-TASS. Den siger:

I flere timer uddelte aktivister torsdag i New Yorks centrum, såvel som i flere andre amerikanske byer, trykt materiale, der erklærer, at magtskiftet i Ukraine blev gennemført med direkte støtte fra milliardær George Soros og den 44. amerikanske

præsident Barack Obamas administration.

Aktionsdagen var arrangeret af Schiller Instituttet inden for rammerne af en kampagne for at oplyse amerikanere om den aktuelle situation i Ukraine, i anledning af årsdagen for begivenhederne på 'Maidan'.

Artiklen har dernæst underoverskriften,

I går Janukovitj; i morgen, Trump

I New York, siger artiklen, blev begivenheden afholdt i den centrale bydel Manhattan, på pladsen, hvor 47. gade og Second Avenue mødes, i nærheden af FN's hovedkvarter. Medlemmerne viste i særdeleshed bannere og posters med ordene: »Obama – i fængsel«, »Din fjende – George Soros«.

Dernæst citerer artiklen Diane Sare:

»Vi har sandsynligvis uddelt flere hundrede eksemplarer af vore publikationer her«, sagde talskvinde Diane Sare fra Schiller Instituttet, som er en del af Lyndon LaRouche-bevægelsens politiske komite.

Ifølge Diane Sare fandt lignende aktioner sted torsdag i Boston (Massachusetts), Houston (Texas), så vel som også i den tyske hovedstad Berlin. Som Sare pointerede, så »går aktivister ud til hele verden, for at den skal kende sandheden om det, der skete i Ukraine for tre år siden«.

Og vi springer lidt, og artiklen siger:

»Ifølge Sare er det vigtigt, at amerikanere kender til begivenhederne i Ukraine, hvor den lovligt valgte præsident, Viktor Janukovitj blev omstyrtet, fordi et lignende senarie kunne begynde at udvikle sig i USA. De samme personer forsøger nu at fjerne den amerikanske præsident Donald Trump fra magten«.

Artiklen slutter med at sige:

Materialet, som uddeles af aktivisterne, er data fra en rapport, forberedt af LaRouche-bevægelsen, om begivenhederne i Ukraine og eventualiteten af en lignende situation i USA. TASS har modtaget den fulde version af dokumentet. I rapporten beskrives magtskiftet i landet som en »voldelig revolution«, der blev gennemført med den aktive deltagelse af »neo-nazistiske grupper«. Obama-administrationen og nogle af Washingtons allierede, bemærkes det, brugte begivenhederne i Ukraine som »en retfærdiggørelse af den nye fase af NATO's militære oprustning imod Rusland«.

Victoria Nuland, der på det tidspunkt indtog posten som viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, »kom flere gange til protesterne og uddelte cookies til 'Maidan', samtidig med, at hun nægtede at indrømme den kendsgerning, at der, ud over fredelige demonstranter, der var bekymrede over korrupsion og den økonomiske situation, også var eksplicit neofascistiske bander, der deltog i den bevæbnede opstand imod en valgt regering«.

Den slutter dernæst med,

Forfatterne påpeger også, at Soros, så vel som andre personer, der tidligere var en del af Obamas inderkreds, i øjeblikket er aktivt involveret i forsøgene på at miskreditere Trump og lovede ikke at give den nye indvåner i Det Hvide Hus mulighed for at normalisere relationerne mellem Moskva og Washington.

Den siger dernæst,

Ved slutningen af december 2016 bragte aktivister fra Schiller Instituttet, til minde om ofrene i Tu-154-flystyrtet, blomster til den Russiske Føderations Generalkonsulat i New York og opførte den russiske nationalhymne foran dets indgang. I begyndelsen af januar afholdt de en ceremoni ved »Tåremindesmærket« af Zurab Tsereteli, i den amerikanske by Bayonne (New Jersey), for at mindes de omkomne i styrtet.

Lyndon LaRouche – amerikansk økonom og politiker, ophavsmand

til teorien om den såkaldte »fysiske økonomi« og fjende af monetaristiske ideer. Han anser Rusland for at være en hovedspiller på verdensscenen og mener, at Rusland, sammen med Kina, Indien, USA og flere andre lande, kan redde verden fra den største krise i historien.

Her slutter artiklen.

Så det er en meget omfattende reportage og dækning i TASS, og jeg ved, at du, Diane, blev interviewet af flere andre, internationale medier ved dette møde ved FN, så du kan måske give os en rapport fra marken der.

Diane Sare: Jo da! Det er slående, og jeg har hørt fra vore folk i Boston, der har en lignende, måske mere stram og storsnudet befolkning, end vi har her i New York – dermed mener jeg, at folk i vid udstrækning anser den for liberal. Man kunne måske tro, at vi ville få en meget tilknappet eller fjendtlig respons til det, vi har at sige; men åbenheden var faktisk ret usædvanlig. Vi fik uddelt 70 kopier af dossieret med den eksplicitte forståelse, at vi kun uddeler dem til repræsentanter fra (diplomatiske) missioner eller andre organisatoriske institutionsfolk, så jeg mener, at flere folk fra et par forskellige lande stoppede op for at tage materialet, og mange kom tilbage efter mere information.

Jeg mener, at en bemærkning fra en ung, afroamerikansk militærveteran var bemærkelsesværdig; han sagde: »Jeg havde tænkt på Trump som en del af the establishment. Han er rig, han er milliardær, han er hvid, han er en del af Wall Street. Hvorfor angriber de ham?« Han sagde, at det gav mening, hvis der var et fremstød for krig med Rusland, på den ene side – og det er noget, Trump er modstander af – at det så var årsagen til et sådant angreb.

Jeg vil også gerne forklare lidt mere om det, jeg sagde på denne video om 2013, for jeg mener, at, med mindre folk forstår dette, kan man ikke rigtig forstå, hvad det er, der

foregår her, og jeg reflekterede over den sommer. Der skete to ting i 2013: Den ene ting var, at den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Ét Bælte, én Vej-initiativet, der nu omfatter over 70 nationer, milliarder af verdens befolkning, ti tusinder af kilometer højhastigheds-jernbaner, forestående aftaler om byggeri af havne, kernekraftværker, rumforskning osv.; men der var også en konference i Fortaleza, Brasilien, med BRIKS-nationerne, hvor de oprettede en udviklingsbank og også en bank til at beskytte sig mod valutaspekulation, og som kom i drift omkring et år senere.

Jeg reflekterede over dette, for vi befandt os i USA's Kongres for at udføre lobbyvirksomhed – Matt, det husker du nok – den uge, og vi opdagede, at ingen i Kongressen havde hørt noget som helst om denne ekstraordinære begivenhed. Det er virkelig stort, når man har nationer – Rusland, Kina og Indien, det er store nationer. Brasilien er et stort land i Sydamerika. Sydafrika er meget avanceret mht. det afrikanske kontinent, og de er forpligtende engageret over for kernekraft, hvilket er interessant. Det faktum, at de skaber en finansiell og økonomisk institution, der gør det *muligt* for nationer at komme ud af det bankerotte Britiske Imperiums greb.

Jeg husker, at vi opdagede, at Udenrigsministeriet faktisk havde udsendt et memo eller sådan noget, der instruerede folk om, at dette virkelig ikke var en betydningsfuld udvikling. Jeg rejser dette nu, for det, amerikanere ikke bør overse, er *potentialet*. Hvorfor alt det hysteri? Hvorfor skulle George Soros deployere sine titals millioner af dollars til at betale alle disse agitatorer og organisere denne 30.000 mand stærke hær af aktivister, som Barack Obama efter sigende skal anføre? Jamen fordi det, der nu er opstået – og allerede er langt fremme – er et Nyt Paradigme.

Vore seere er sandsynligvis klar over dette: kineserne har, sammen med Etiopiens regering, netop færdiggjort en jernbane fra Djibouti til Addis Ababa. (Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17298>). Denne strækning tog 3

dage med lastbil, og tager nu 12 timer med tog. Det betyder, at, når man har tørke i Etiopien, så behøver folk ikke at dø. Man kan hurtigt få mad og vand frem. Det betyder store muligheder for udviklingen af hele det afrikanske kontinent, og for det sydamerikanske kontinent. Og hvis man tænker på det, folk har lært – hvad det Britiske økonomiske System er – ikke bare »køb billigt og sælg dyrt«, men Malthus: resurser forøges aritmetisk, og befolkningen forøges geometrisk. Derfor er vi overbefolkede; vi må nedlukke menneskers forbrug af energi og mad; reducere befolkningen. Det er krige gode til.

Med andre ord, så har vi et potentiale for et helt nyt paradigme for menneskeheden, globalt, og nøglen er, at USA går med i dette paradigme. Præsident Trump har, gennem at udtale sin plan om at få en fornuftig relation til Rusland, og forhåbentlig også Kina og Japan (nævnte han), indikeret en åbenhed over for at blive en del af dette nye paradigme; og derfor er bagslaget temmelig ekstraordinært. Jeg tror ikke, der har været noget tidspunkt – jeg ved, at Abraham Lincoln måtte tage til sin indsættelse, forklædt som en kvinde, pga. protester osv.; men jeg tror ikke, der har været noget tidspunkt, hvor man i ugevis, månedsvi, denne form for agitation, såkaldt »modstandsbevægelse«, eller hvad de nu kalder det for, oppositionen til en ny præsident. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at amerikanere identificerer, hvad dette *potentiale* er, så vi ved, hvad der er for en kamp, der finder sted; og derfor bekæmper de løgne i de amerikanske medier om Rusland, om Vladimir Putin og om, hvad Ruslands intentioner er. Det, der skete i Ukraine, er et meget, meget vigtigt aspekt for at neutralisere dette angreb på vort præsidentskab, og for at gøre det muligt for USA at tilslutte sig dette [paradigme].

Mathew Ogden: En ting, jeg bør nævne, er, at, ud over de aktiviteter, som den internationale LaRouche-bevægelse afholdt i denne uge omkring denne Internationale Uge for Sandhed, har Helga Zepp-LaRouche også sat fokus på to meget betydningsfulde

appeller, som kom fra både tidligere (ukrainske) præsident, Viktor Janukovitj, og fra Ukraines tidligere premierminister, Mykola Azarov, og som ligger præcis på linje med dette spørgsmål om »en uge for sandhed«.

Viktor Janukovitj har skrevet et brev til verdens ledere, som også inkluderer præsident Trump, præsident Putin, den tyske kansler Angela Merkel og den franske præsident François Hollande. Han appellerer til verdens ledere om at »indlede skabelsen af en særkommission i Europarådet, der skal overvåge en efterforskning af forbrydelser, der blev begået på Maidan«. Det vil sige, en »Sandhedskommission«, der skal nå frem til sandheden om, hvad det var, der i virkeligheden skete under den såkaldte »fredelige revolution« på Maidan.

På linje med dette har den tidligere ukrainske premierminister, Mykola Azarov, der tjente fra 2010 og frem til januar 2014, hvor han trak sig tilbage på højden af Maidan-protesterne, udgivet en rapport på sin Facebookside, hvor han siger: »I dag er vi og efterforskere i Kiev i besiddelse af pålidelige informationer om det faktum, at mordene på Maidan blev udført af specialgrupper af snigskytter fra Georgien, de baltiske lande og Polen, under ledelse af instruktører fra Frankrig og Tyskland.« Dernæst siger han: »Man gjorde forsøg på at lægge skylden for massakren helt og holdent på Janukovitj og Berkut-uropolitiet.« Han siger direkte her, at dette var et svindelnummer, og at de såkaldte »snigskytter« blev deployeret af efterretningstjenester fra udlandet, med det formål at få en allerede meget ustabil situation til at eksplodere, og at ændre den fra blot at være protester og til at være et voldeligt statskup. Dette er ligeledes i sammenhængen med denne Internationale Uge for Sandhed om sandheden om det, der sker, eller det, der skete, i Ukraine.

Samtidig er der flere amerikanske kongresmedlemmer, der er ved at identificere den rolle, som George Soros spiller *netop nu*, i forsøg på at starte en farvet revolution i Makedonien. De

bør måske snarere vende deres opmærksomhed mod deres egen baghave og deres egne offentlige borgermøder og mod begivenhederne i USA; men det er meget nyttigt, at dette er siddende amerikanske kongresmedlemmer, der er i færd med at identificere den rolle, som George Soros og hans netværk spiller i disse internationale farvede revolutioner.

Lad mig vende tilbage til den pointe, som du kom med, Diane, og jeg mener, at det er et afgørende punkt, at man ikke kan forstå virkeligheden af, hvad der var den virkelige hensigt bag det, der skete i Ukraine i 2014, uden at man forstår det dramatiske vendepunkt, som historien oplevede på det tidspunkt. Dette var BRIKS-topmødet i Fortaleza – som du nævnte – og i særdeleshed præsident Xi Jinpings annoncering af Bælt-og-Vej-initiativet; en Nye Silkevej. Det var Viktor Janukovitj' beslutning om ikke at indgå denne frihandelsaftale med den mislykkede Europæiske Union, og i stedet bevare hans økonomiske forbindelser til Rusland, som udgjorde påskuddet til, at det *på det tidspunkt* blev besluttet at lancere denne form for voldelige omstyrtelse af hans regering.

Lad os se på det aktuelle øjeblik. Hvad har Donald Trump telegraferet? Ikke alene trak han sig tilbage fra TPP – som var Obama-administrationens tilsigtede plan for at forsøge at *begrænse* den kinesiske indflydelse i Asien; men han havde også direkte samtaler med præsident Xi Jinping, som han sagde, var meget konstruktive. Han havde dette topmøde med [den japanske premierminister] Abe. Men disse relationer behøver ikke være gensidigt ekskluderende. Og helt klart, hans relation til Rusland – det faktum, at han trak os tilbage fra randen af en atomkrig, der forfulgtes af Obama og, på sigt, at Hillary Clinton.

Det er altså i denne sammenhæng, og det er spændingen i det aktuelle øjeblik i historien, der endnu ikke er løst. Men spørgsmålet er, vil USA tilslutte sig den Nye Silkevej? Som folk ved, så er der et forestående topmøde i maj måned i Kina, om Bælt-og-Vej-initiativet; præsident Xi Jinping vil være

vært, og Ruslands præsident Putin vil deltage personligt. Den aktuelle kampagne går ud på at formidle til præsident Trump, at, ikke alene bør han deltage i dette topmøde personligt; men at han bør forlade topmødet med et udtrykkeligt forpligtende engagement for, at USA vil opgive de seneste mange årtiers geopolitik og beslutsomt vil indgå i et win-win-samarbejde omkring dette Nye Silkevejsinitiativ. Der er ingen som helst chance for, at USA kan få en økonomisk genrejsning *uden* at deltage i dette nye paradigme for udvikling, med store projekter, som Kina allerede er begyndt at sprede i hele Eurasien. Og, som du sagde, Diane, ind i Afrika og selv ind i lande i Sydamerika.

En meget betydningsfuld ting er en rapport, der netop er udkommet, publiceret af PriceWaterhouse Cooper, som er et stort, internationalt erhvervs- og analysefirma. Denne rapport har titlen, »2016 B&R vurdering; Kina og Bæltet og Vejens infrastruktur; gennemgang og udsigter«. Den er netop blevet udgivet i februar 2017. rapporten har en meget omfattende gennemgang af, hvad Bælt-og-Vej-initiativet er; den indeholder et meget veludarbejdet kort, der hedder, »Bælt og Vej; en genoplivelse af den Gamle Silkevej«. Den har et afsnit, der dokumenterer, hvor mange lande, der allerede er involveret i Bælt-og-Vej-initiativet. Den siger: »B&R (Belt & Road) området spænder over tre kontinenter og inkluderer i alt 66 lande, fra Litauen til Indonesien.« Dernæst, i sammenhæng med den eksplosive vækst, der allerede er begyndt at vise sig i nogle af disse lande – især i Kina, men også i andre lande, der nyder godt af denne investering i disse store projekter; rapporten har så en analyse af dem for de kommende måneder og kommende år. En grafisk fremstilling siger, »Vi ser potentiale for betydelig vækst inden for energi, jernbaner og sundhedssektor i flere af mellemindkomst-landene i Bæltet-og-Vej. En anden grafisk fremstilling siger, «trans-eurasiske jernbanenet vil dramatisk reducere tiden mellem Kina og europæiske forbrugermarkeder«. Sluttelig siger rapporten, »Urbanisering og befolkningstilvækst vil anspore en fortsat

efterspørgsel af transportinfrastruktur med stor kapacitet«.

Så dette er altså verdensøkonomiens fremtid. Væksten, tyngdepunktet er afgørende skiftet til Eurasien, til Kina og til de lande, der nu udgør en del af Bælt-og-Vej-initiativet. Hvis Donald Trump mener det alvorligt mht. at fremme en økonomisk genrejsning i USA, vil det ske ved at tilslutte sig – i et win-win-samarbejde – Kina og disse andre lande; og ved at tilslutte sig den Nye Silkevej. Som jeg har nævnt, så udgav LaRouchePAC for to år siden en brochure om spørgsmålet om USA, der bør tilslutte sig den Nye Silkevej; og vi er i øjeblikket i færd med at opdatere denne brochure på en hel ny måde. Den vil forhåbentlig være tilgængelig om en uge eller to.

Så sæt dette i sammenhæng og indse, at Ukraine-kuppet skete pga. Viktor Janukovitj' beslutning om ikke at indgå en frihandelsaftale med en Europæisk Union, der er i færd med at blive en fiasko; og fordi han indså, at der var ved at vokse en ny, økonomisk dynamik frem med udgangspunkt i Eurasien. Vi har nu en potentielt lignende situation internt her i USA. Så denne Dag for Sandhed var ikke bare for at sige, »Her er, hvad der skete i Ukraine for tre år siden«, men, lad det være en advarsel; dette bliver faktisk forsøgt også internt i USA i dag.

Du vil måske følge op på dette spørgsmål, Diane? Men jeg bør også påpege, at præsident Trumps Tale om Nationens Tilstand ('State of the Union') til en fælles Kongressamling finder sted på tirsdag. Det er den 28. februar, og det er deadline for vores kampagne for appellen om Glass/Steagall-initiativet. Adressen kommer her på skærmen: <https://lpac.co/trumpsotu>. Og denne kampagne for appellen accelererer fortsat. I går på vores aktivist-telefonmøde, Fireside Chat, fik vi en rapport fra flere aktivister i LaRouchePAC, fra New York til Connecticut og til Californien, som deltog i offentlige borgermøder og interвенerede med dette spørgsmål. Glass-Steagall haster; Trump lovede dette under sin præsidentvalgkamp. Vi må holde ham til hans ord og opfordre

ham til at forpligte sig til genindførelsen af Glass-Steagall under, eller før, han holder sin tale til nationen på næste tirsdag. Vil du sige mere om denne kampagne, eller om noget andet, du har på hjerte, Diane?

Diane Sare: Jeg vil gerne sige, at Trump har udtalt sin plan om at bruge \$1 billion på infrastruktur i USA. Jeg forstår, at kineserne mener, vi har brug for omkring \$8 billion i investeringer; hvilket sandsynligvis er mere præcist. Men \$1 billion er bestemt en god begyndelse. Men hvordan gør vi det? Hvor går det hen, hvis Japans premierminister Abe, der netop har været her, ønsker at investere \$150 mia. på at bygge højhastighedsjernbaner? For det første, når man har et banksystem, hvor alle indskud kan blive brugt som sikkerhed for en bail-in af derivat-forpligtelser, hvem ville så ønske at sætte deres investeringer igennem et sådant system? For det andet, så har vi ikke en nationalbank (uafhængig statsbank); vi har ikke Finansministeriet, der er under Kongressens kontrol i den forstand, som det burde være det. Vi har Federal Reserve, der har udført bail-out (statslig bankredning) for \$31 billion. Så for, at dette kan lykkes, er LaRouches Fire Love, med begyndelse i først og fremmest Glass-Steagall, absolut presserende nødvendigt. Men Glass-Steagall alene er ikke nok; men det er et første skridt. Jeg vil sige, at, hvis Trump undlader at indføre Glass-Steagall og vedtage denne fremgangsmåde, så udgør det en stor sårbarhed; for med mindre USA's regering rent faktisk handler for at lægge denne gigantiske boble af spekulativ gæld i tømme, og rejser denne brandmur mellem investeringsbankerne og de kommercielle banker, så, når systemet nedsmelter – og det vil det uvægerligt gøre; det *må* det.

Alle bør blot overveje, hvad vi har lavet, mht. fysisk produktivitet, der svarer til den pengemængde, der nu er i omløb? Intet. Den fysiske produktivitet er kollapset. Dette er hr. LaRouches berømte Trippelkurve, der ser ud som en trompet; med en hyperbolsk kurve, der går opad, og en hyperbolsk kurve,

der går nedad. Vi befinder os ved kollapspunktet; systemet vil krakke. Vi må have Glass-Steagall på plads. Hvis det ikke bliver gjort, så skaber det muligheden for et ekstraordinært kaos i dette land, og globalt. Men dernæst ønsker man også et banksystem; et nationalt banksystem, der gør det muligt for den nødvendige kredit at strømme til drivkraften for hele økonomien. Hvilket udtrykkeligt betyder finansiering af udviklingen af nuklear fusionskraft for at hæve hele den platform, vi fungerer på, samt rumprogrammet. I stedet for blot at have små lommer med højhastighedsjernbaner, så har vi i realiteten brug for et transkontinentalt jernbanenet. Som jeg før har sagt; hvis vi vil krydse Hudson-floden, bør vi sørge for, at vi krydser Beringstrædet i den anden ende. Disse ting er kun mulige med et fornuftigt banksystem; så jeg mener, at det er meget presserende, at vi ikke lader denne sårbarhed stå åben. Alle, der ser dette, eller jeres venner, jeres naboer, få disse appeller til at cirkulere, underskrevet, og overgiv dem til jeres kongresmedlem eller jeres senator, eller send dem til os. Jeg ved, at vi har overgivet 2300 underskrifter på dette til Trumps Hvide Hus, og vi vil få mange flere. Vi bør gøre det meget hurtigt.

Matthew Ogden: Der er en ting, du også påpegede i går, og det er, at, på trods af mediepropagandaen, så er alle disse folk ved de offentlige borgermøder bare der for at forsvare Obamacare eller sådan noget, og de er bare vrede mennesker, der protesterer. Når man går ud med dette budskab, »Sådan her vil vi genopbygge USA; vi må have Glass-Steagall. Vi må have en økonomisk politik i Hamiltons tradition, og vi må have jobs og infrastruktur«. Responsen er ekstraordinær. Og faktisk, på trods af bestræbelserne, der udføres af Soros og nogle af disse andre Obama for Amerika, forbliv, hvor vi er former for organisationer, så ønsker det amerikanske folk at forenes for at arbejde konstruktivt sammen; og de ville ønske, de havde en præsident, der var seriøs i disse spørgsmål. Når man siger, »Dette er dagsordenen, og dette er, hvad vi bør gøre«, så har det en ekstraordinær virkning med at forene folk. Vil du sige

noget om det?

Diane Sare: Du sagde det, det er absolut tilfældet. Men det går imod, hvad almindelig fornuft dikterer, for medierne vil have, at man skal tro, at alle disse mennesker, der protesterer, er en flok skrigende, irrationelle fanatikere. Det er simpelt hen ikke sandt. Man må huske på, hvorfor Trump vandt valget? Fordi den amerikanske økonomi er færdig. Fordi, af 320 millioner amerikanere er 90 millioner, der kan arbejde, uden beskæftigelse; de udgør ikke en del af arbejdsstyrken. Så det er virkeligheden, uanset, hvad medierne siger om det. Når vi går til disse demonstrationer, bliver vi alle slået; jeg tror, de var i Boston på denne Aktionsdag. Den åbenhed, vi møder, er ekstraordinær; folk er eftertænksomme, de vil have løsninger. De vil have et program; det har vi. Man kan meget hurtigt trække folk ind i fornuft på dette princip.

Matthew Ogden: Lige præcis. Lad mig blot sige, at, som konklusion, så er Talen til Nationen nu på tirsdag. I løbet af denne weekend er der fremragende muligheder for folk, der ser denne udsendelse, til at gå til disse offentlige borgermøder og uddele denne appel. Man kan også uddele dette dossier, som er meget vigtigt; få folk til at læse det og opmuntr andre mennesker til at printe det ud og cirkulere det selv. Jeg sætter adressen på skærmen, hvor man kan hente dette dossier; vi vil også vise det på YouTube-videoen. (<https://lpac.co/ukraine-dossier>). Videomontagen, som vi viste tidligere i aftenens udsendelse, vil også blive tilgængelig som en separat video, så man kan cirkulere den.

Lad mig slutte med at sige, at Helga Zepp-LaRouche ønskede, at alle skal vide, at den Internationale Sandhedsdag ikke kun skal begrænses til en dag, eller en uge.

At dette må være en fortsættende kampagne; vi må holde presset oppe. Dette er noget, som præsident Trump bør respondere på, og bør opfordres til at respondere på. Den propaganda, der er bragt til torvs om situationen i Ukraine, har været den

væsentligste kile, der er drevet ind mellem udsigten til samarbejde mellem USA og Rusland. Som præsident Trump sagde i sin pressekonference for en uge siden, »Den russiske ting er en snare«. Folk bør indse, at den ukrainske ting også er en snare, en list. I diskussioner i denne uge påpegede vi, at den form for kampagne, der blev ført om de 28 sider og sandheden bag det, der skete den 11. september (2001), med saudiernes finansiering af disse flykaprere, og kampagnen, som LarouchePAC førte for at få sandheden om de 28 sider ud, var en sejrrig kampagne. Men det var en kampagne, som måtte føres uden ophør; og det var en masse pres over lang tid, der resulterede i sejren med ophævelsen af klassificeringen af de 28 sider. Og vedtagelsen af JASTA-loven, der var et stort nederlag for Obama i hans sidste måneder i embedet. Dette er et meget lignende spørgsmål. Oliver Stone har krævet, at præsident Trump offentliggør dokumenterne om USA's involvering i dette Maidan-kup. Det ville være en meget konstruktiv ting at gøre; og han har myndighed til at gøre det. Men dette er en international uge for sandhed; men det burde blot være en international *kampagne* for sandhed. Det bør være på linje med og i sammenhæng med, at vi befinder os på et ekstraordinært tidspunkt i historien, hvor den geopolitiske æra kan afsluttes; og USA kan beslutsomt tilslutte sig dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling og store projekter, som Kina anfører med den Nye Silkevej.

Mange tak til Diane; jeg ved, du blev interviewet af flere medier under mødet i går i New York. Så vi skal nok se frem til mere dækning af det i forskellige internationale medier i løbet af de næste timer og dage. Vi møder dig igen på mandag til vores diskussion med den politiske komite; og det vil altså finde sted aftenen før Talen til Nationen på næste tirsdag. Så bliv på kanalen larouchepac.com, cirkuler dette dossier så vidt omkring som muligt. Bliv ved at få underskrifter på vores appel og send dem til os. Meld jer til vores e-mailliste, hvis I ikke allerede har.

Mange tak, og på gensyn.

(Engelsk udskrift)

WE NEED AN INTERNATIONAL CAMPAIGN OF TRUTH; NOT JUST AN INTERNATIONAL DAY OR A WEEK OF TRUTH

MATTHEW OGDEN: Good afternoon, it's February 24, 2017.

My

name is Matthew Ogden and you're joining us for our Friday afternoon webcast here at larouchepac.com. I'm joined via video

today by Diane Sare, who is a member of our Policy Committee, joining us from New York City.

Now as viewers of this website know, this week has been

declared by Helga Zepp-LaRouche to be an international week of Truth. This was intended to coincide with the third anniversary

of the coup which overthrew the democratically-elected government

of Ukraine three years ago in Kiev; that was February 23, 2014.

Rallies happened all across the United States, and in fact, in Europe as well. We had rallies in New York City, in Detroit, in

Washington, DC, in Houston, Texas – other cities in the United States – Boston, Massachusetts; and in Berlin, Germany, Dresden,

Germany, Paris, France, and other countries in Europe as well.

Now the significance of this International Day of Truth that

happened yesterday, was not only to tell the truth about the events of the Maidan coup three years ago in Ukraine; but to give

the warning that, in fact, the same networks that were responsible for using the techniques of color revolution in Ukraine three years ago to overthrow that government, and have

used those same techniques in other countries around the world –
–
the Rose Revolution in Georgia, and elsewhere – are now attempting to perpetrate that exact same kind of color revolution inside the United States right now against the democratically-elected government of President Donald Trump. Now obviously this has a massive international context, and we're going to get more into detail on that in the discussion later in the broadcast. Helga Zepp-LaRouche was very emphatic in stating – when we talked to her earlier today – that we have to look at this in the context of the new emerging economic paradigm that's coming out of China; the Belt and Road initiative, which is the engine moving history right now. And the fact that there's a very real possibility that under the new administration in the United States, we can end the era of geopolitics and actually enter into a cooperation with Russia, China, India, Japan, and other countries to create a new international cooperation based on economic development and productivity.

As I said, we will get more into detail in that context; but to begin the broadcast, I would like to play a video montage for you of these rallies that happened around the country and around the world yesterday, on this February 23rd International Day of Truth.

DIANE SARE : I'm Diane Sare with the LaRouche PAC Policy Committee, and we're here at Dag Hammarskjold Plaza not far from the United Nations. We're participating in the Day of Truth called for by Lyndon and Helga LaRouche. This week marks the third anniversary of a coup in Ukraine; a coup against the nation of Ukraine, where the democratically-elected President, Yanukovich, was ousted by a bunch of violent, pro-Nazi demonstrators who were funded and supported with Victoria Nuland's claim of \$5 billion through the US State Department during the Presidency of Barack Obama; and with obvious support from mega-speculator George Soros. Our point is that today, Obama and Soros are committing treason against the elected government of the United States on behalf of the British Empire. The British Empire has, for centuries, organized to prevent the United States from working with Russia. We have a great potential right now because of the events of 2013; the formation of the BRICS Bank and the announcement by Chinese President Xi Jinping that China has embarked on an initiative of win-win collaboration – the end of geopolitics. That if the United States were to abandon the policies of regime change and the policies of the British Empire which we were carrying out under the Bush and Obama Presidencies, and work with Russia, China, India, and Japan on global development, we would transform the planet; and mankind would have the brightest future imaginable. So, it is very urgent today that we lay to rest the lies, the disgusting, Nazi-like propaganda against Russia, which is being used to try and overthrow the Presidency of Donald Trump; who has expressed

his
intent to change that dynamic. We urge everybody on the
LaRouche
PAC website to join this effort; to print out the literature,
to
sign the petition calling for the reinstatement of the
Glass-Steagall Act, which would cut off the legs of the Wall
Street and City of London to finance such terrorist
operations,
and to work with us to insure the United States is able to
return
to the intended legacy of our Founding Fathers such as George
Washington, Alexander Hamilton, and recently the intent of
American statesman and genius, Lyndon LaRouche.

KESHA ROGERS : February 23rd marks the three-year
anniversary of the coup in the Maidan in Ukraine; it started
February 23, 2014. This has been ongoing as an effort by
Barack
Obama, former President of the United States, and George
Soros,
the multi-billionaire drug pusher, who has been leading the
charge to destroy and overthrow nations in order to get the
United States into a war with Russia. The lies that continue
to
escalate the activities in Ukraine that pointed to the idea
that
it was Putin who was in charge of the escalation in Ukraine,
are
the same lies that are taking place here, right now, in the
United States to get the Trump Presidency overthrown. This has
to
be stopped. As a part of a national Day of Truth, we have
unleashed a dossier that exposes Obama and Soros for their
money-pushing, lies that have created total chaos both in the
United States and continues to push the chaos in Ukraine. The
target is Putin and Russia.

What we should be doing is working with Russia; working with Putin. We have to stop these wars; we have to stop this continued chaos. We should be working in terms of cooperation, as Lyndon LaRouche has pointed out, with the Silk Road economic development; that is what the United States needs. We're here at a rally at Twome and 59th at an overpass. Our banner reads "Jail Obama, Soros For Treason! Ukraine 2014; US 2017". People must understand what is happening to this nation now, and demand that we need economic development; we need cooperation. So, we're out here as part of a Day of Truth; and we ask that each and every person who sees this, participates in our rallies and reads the dossier.

HARLEY SCHLANGER [voice over video of singing]: Today is the third anniversary of the coup that was carried out by US intelligence operations, neo-conservatives funded by George Soros, to bring a gang of Nazis into power in Kiev. We're here today as a Day of Truth, to get out the real story. The Ukraine operation is being geared up again to create fighting between Russia and the West as a way of sabotaging the potential that exists with the Trump administration to break with this policy of war. The American electorate voted for Trump, in large part, to break this policy of confrontation with Russia; so it's important that this Day of Truth bring out the reality that the Ukraine situation was never about democracy in Ukraine. But about a

deliberate operation to create a confrontation between the United States and Russia. This is the policy of George Soros, the City of London, and Barack Obama, who was involved in sabotaging President Trump's initiative for peace between Russia and the United States.

So, we're here in Berlin as part of an International Day of Truth, to call attention to the fact that the criminals who brought the Nazis into power in Kiev, have still not been brought to court; have not been brought to justice. So this demonstration here in Berlin is part of the International Day of Action. You can go to the websites of the LaRouche organization to get a dossier that we put out on who is responsible for the killing in Ukraine. It's not the Russians; it's not President Putin. It's Hillary Clinton, Victoria Nuland, the neo-conservatives in the United States, and former President Obama.

[Male #1 speaking in German]

[Male #2 speaking in German, saying that there are rallies in Boston, New York City, in Paris, Berlin, and Frankfurt-an-Main, and describing coup three years ago.]

OGDEN: Now, this full dossier can be accessed at <https://lpac.co/ukraine-dossier> which we'll put on the screen right now. The title of it is "Obama and Soros; Nazis in Ukraine 2014, U.S. in 2017?" This is being circulated at all of these Day of Truth rallies that you saw, including in New York City. I will

get a report directly from Diane, but before I bring her on, let me report that there is a long article in {Itar-Tass} which is a Russian news publication which features coverage of the rally that occurred in New York City; that was the very beginning of our montage. The title of this was that "Protesters in New York Accused Obama and Soros of Organizing the Coup in Ukraine." Then it is noted that similar actions took place in Boston, Houston, Berlin, and elsewhere. Let me just read you a very quick excerpt from this {Itar-Tass} article. It says:

"Activists for several hours, were handing out on Thursday in the center of New York as well as a number of other American cities, printed materials that state that the change of power in Ukraine was carried out with the direct support of billionaire George Soros and the administration of the 44th US President, Barack Obama. The action was organized by the international Schiller Institute in the framework of a campaign to educate Americans with the actual situation in Ukraine on the occasion of the anniversary of the events in Maidan."

Then it has a subtitle – "Yesterday, Yanukovych; Tomorrow, Trump". "In New York," the article states, "the event was held in the central district of Manhattan in the square at the intersection of 42nd Street and Second Avenue, near the United Nations headquarters. Members deployed in particular. Posters with the words 'Obama in Prison'; 'Your Enemy, George Soros'." Then it quotes from Diane Sare: "| 'We have distributed here

probably several hundred of our publications,' says spokesman Diane Sare, who is part of the political committee of the movement of Lyndon LaRouche. According to her, similar actions took place on Thursday in Boston and in Houston, as well as the German capital, Berlin. As emphasized by Sare, activists are out to 'Tell the whole world the truth about what happened in Ukraine three years ago.'

Then, skipping over a little bit, it says, "According to Sare, it is important for Americans to know about the events in Ukraine, where Viktor Yanukovich, the legitimately elected President, was deposed; as in a similar scenario, the situation may begin to develop in the United States. 'The same people are now trying to remove from power, the American President Donald Trump.'

Then it concludes by saying, "The materials which were distributed by the activists, are data from the LaRouche Movement that have been prepared in the report on the events in Ukraine and the possibility of a similar situation in the United States. The full version of the document was provided to Tass; in it, the change of power in the country was described as a violent revolution carried out by the active participation of 'neo-Nazi groups'. The Obama administration, and some of Washington's allies, as noted, used the events in Ukraine, 'as a justification of the new stage of NATO's military mobilization against Russia.

Victoria Nuland, who at the time held the post of Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs, came several times to the protest; handing out cookies to the Maidan, while she refused to acknowledge the fact that aside from the peaceful protesters concerned about corruption and the situation in the economy, there were also explicitly neo-fascist gangs that participated in the armed rebellion against an elected government."

And then it concludes, saying "The authors point out that at the present time, Soros, as well as people who previously were part of Obama's inner circle, are actively involved in the attempts to discredit Trump, and promised not to allow the new occupant of the White House the normalization of relations between Moscow and Washington." Then it says, "At the end of 2016, activists of the Schiller Institute, in memory of the victims of the TU-154 crash, brought flowers to the Consulate-General of the Russian Federation in New York, and performed at the entrance the Russian Anthem. And in early January, they held a ceremony at the Tear of Grief Monument in Bayonne, New Jersey, in memory of those killed in the crash.

"Lyndon LaRouche," – and this is the conclusion of the TASS article – "American economist and politician, author of the so-called theory of physical economy, and the enemy of monetarist conceptions, considers Russia a key player on the world stage, and believes that Russia, along with China, India, and the United States, and several other countries, can save the world from the biggest crisis in history."

So, that's a very substantial report and coverage in TASS,

and Diane, I know that you were interviewed by a number of other international media outlets at this rally at the United Nations, so maybe you can give us a report from on the ground there.

DIANE SARE: Sure! What's striking there, as what also has, I've learned from our people who were in Boston, which has a similar, maybe more uptight and snooty population than we have in New York – and by that I mean people consider it largely liberal. You would think we would be getting a very closed or hostile response to what we have to say; but actually the openness was quite extraordinary. We got out 70 copies of the dossier with the explicit understanding that we're only giving them to representatives of missions or other organizational institutional people, so I imagine that that number of people from a couple of dozen different nations stopped to take the material and many of them came back to get more information.

I think, notable, was a comment from a young African-American military veteran who said, "You know, I had thought of Trump as one of the Establishment. He's wealthy, he's a billionaire, he's white, he's part of Wall Street. Why are they attacking him?" He said that it began to make sense that if there is, on the one hand, a push for war with Russia – and that is something that Trump is opposed to – that this might be the cause of such an attack.

I also wanted to just elaborate a little bit more on

what I was saying in that video about 2013, because I think that unless people understand that, you can't really understand what's going on here, and I was reflecting on that summer. What happened in 2013 were two things: one, Chinese President Xi Jinping announced the One Belt, One Road Initiative, which now has over 70 nations, billions of the world's people, tens of thousands of kilometers of high-speed rail, pending agreements on building ports, building nuclear power plants, space exploration, etc.; but also there was a conference in July in Fortaleza, Brazil of the BRICS nations, where they established a development bank and also a bank to protect themselves against currency speculation, which went into operation about a year later.

I was reflecting on this, because we were in the U.S. Congress lobbying – Matt, you will remember this – that week, and we discovered no one in the Congress had heard anything about this extraordinary development. It's a really big deal, to have nations – Russia, China, India, these are big countries. Brazil is a large country in South America. South Africa is very advanced in terms of the continent of Africa, and they have a commitment for nuclear power, which is interesting. And the fact that they would create a financial and economic institution which would make it {possible} for nations to get out of the grip of the bankrupt British Empire.

I remember what we learned, is that, actually, the

State

Department had sent out a memo or something instructing people that this was really not an important development. I raise that

now, because what Americans should not miss, is the {potential}.

Why the hysteria? Why would George Soros be deploying his tens of

millions of dollars to pay all these agitators and organize this

30,000-person army of activists that Barack Obama is allegedly going to be leading? Well, because what has come into existence

– and it's very advanced already – is a New Paradigm.

Viewers of LaRouche PAC are probably aware: the Chinese,

together with the government of Ethiopia, just completed a railroad from Djibouti to Addis Ababa. This was a route that took

3 days by truck, and now takes 12 hours by train. This means that

when you have a drought in Ethiopia, people don't have to die.

You can quickly get food and water there. It means great potential for the development of the entire continent of Africa,

for the continent of South America. And if you think about what

people were taught – what the British system of economics is – not just "buy cheap and sell dear," but Malthus: resources are increasing arithmetically and population geometrically.

Therefore, we're over-populated; we have to shut down human consumption of energy and food; reduce the population. Wars are

good for that.

In other words, what we have a potential for, is a completely new paradigm for mankind, worldwide, and the key is for the United States to join this. President Trump, by

expressing his intent to have a reasonable relationship with Russia, and hopefully China and Japan (he mentioned), as well, has indicated an openness to being part of this new paradigm; and

therefore the backlash is rather extraordinary. I don't think there's been a time – I know Abraham Lincoln had to travel to his inauguration disguised as a woman, because of protests and so

on. But I don't think there's been a time where you've had for weeks, going on months, this kind of agitation, so-called "resistance," whatever they're calling it, the opposition to a new President. I think it's very important that Americans identify what the {potential} is, so we know what the battle is

that's occurring; and therefore combatting the lies in the U.S.

media about Russia, about Vladimir Putin, and what Russia's intention is. And what happened in Ukraine is a very, very important aspect to neutralizing this attack on our Presidency and allowing the potential for the United States to join this.

OGDEN: Absolutely! One thing I should mention, is that in addition to the activities that the international LaRouche movement held this week around this International Week of Truth,

Helga LaRouche also highlighted two very significant calls that

came out of both ex-President Viktor Yanukovych and then the former Prime Minister of Ukraine, Mykola Azarov, which also parallel exactly this question of the "week of truth."

Viktor Yanukovych has written a letter, which is addressed

to world leaders, which includes President Trump, President Putin, German Chancellor Angela Merkel, and French President François Hollande. And he is calling on world leaders to "initiate the creation of a special commission of the Council of

Europe to monitor the investigation of crimes that were committed on the Maidan." So, essentially a "Truth Commission," to get at the truth of what really happened during the so-called "peaceful revolution" of the Maidan.

In parallel with that, the former Ukrainian Prime Minister, Mykola Azarov, who served from 2010 until January 2014, when he resigned at the height of the Maidan protests, has unleashed a report on his Facebook page, saying "Today, we and investigators in Kiev have reliable information about the fact that the murders on the Maidan were carried out by special groups of snipers from Georgia, the Baltic countries, and Poland, under the guidance of instructors from France and Germany." And then he says, "An attempt was made to place the blame for the massacre squarely on Yanukovich and the Berkut riot police." So, he is saying, directly here, that this was a fraud and that the so-called "snipers" were deployed in by intelligence services from the outside in order to explode an already very volatile situation, and to turn it from just protests, into a violent coup d'etat. This is also in the context of this International Week of Truth around the truth of what's happening, or what {did} happen in Ukraine.

At the same time, you have several U.S. Congressmen who are identifying the role that George Soros is playing {right now} in

attempts to start a color revolution in Macedonia. They should maybe, perhaps, turn their focus right to their own back yard and to their own town hall meetings, and to the events in the United States; but it's very useful that these are sitting U.S. Congressmen [who] are identifying the role that George Soros and his networks play in these international color revolutions.

Now, Diane, let me come back to the point that you made, and I think it's a critical point, that there is no way to understand the reality of what really was the intention behind what happened in Ukraine in 2014, without understanding this dramatic turning point that history experienced at that moment. This was the BRICS Summit in Fortaleza – as you mentioned – and really especially, the announcement of President Xi Jinping of the Belt and Road Initiative; the New Silk Road. It was the decision by Viktor Yanukovich not to enter into this free-trade agreement with the failing European Union, and instead to preserve his economic relationship with Russia, which was the pretext behind the reason why it was decided {at that point} to launch this kind of violent overthrow of his government.

Now, take a look at the present moment. What has Donald Trump telegraphed? Now only did he withdraw from the TPP – which was the intended plan by the Obama Administration to try to {contain} the Chinese influence in Asia; but he has also had

direct conversations with President Xi Jinping, which he said are very constructive. He had this summit with President Abe. But these relationships – as he made clear – do not have to be mutually exclusive. And clearly, his relationship with Russia – the fact that he pulled us back from the brink of a thermonuclear war which was being pursued by Obama and prospectively by Hillary Clinton.

So, it's in that context, and it's the tension of this present moment in history which is not yet resolved. But the question is, will the United States join the New Silk Road? As people know, there is this upcoming summit in May on the Belt and Road Initiative in China; which is being hosted by President Xi Jinping, and will be attended personally by President Putin of Russia. The current campaign is to convey to President Trump that not only should he attend this summit in person; but that he should walk away from the summit with an expressed commitment that the United States is abandoning the geopolitics of the past several decades, and is decisively entering into a win-win cooperation with the nation of China and all of the allied countries around this New Silk Road initiative. There is no way that the United States can have an economic recovery {without} participating in this new development paradigm of great projects which China has already begun spreading across Eurasia. As you mentioned, Diane, into Africa; and even in countries in Latin America.

One thing that's very significant is a report that has just

come out, published by PriceWaterhouse Cooper, which is a major international business and analysis firm. This is a report which is titled "2016 Assessment B&R Watch; China and the Belt and Road Infrastructure; Review and Outlook". And this was just published in February of 2017. This has a very comprehensive overview of what the Belt and Road Initiative is; it has a very well-made map which is called "Belt and Road; Resurrecting the Ancient Silk Road". It has a section which documents how many countries are already involved in the Belt and Road Initiative. It says, "The B&R region spans three continents and includes a total of 66 countries, from Lithuania to Indonesia." Then in the context of the explosive growth that has already begun to be seen in some of these countries – especially China, but other countries that are benefiting from this investment in these great projects; it then has their analysis for the coming months and the coming years. One slide says "We see potential for significant growth in power, rail, and health care in a number of the middle-income Belt and Road countries." Another slide says "Trans-Eurasian rail networks will dramatically reduce the time between China and European consumer markets." Then finally, it says "Urbanization and population growth will spur continued demand for high-capacity transportation infrastructure."

So, again, this is the future of the world economy.
The

growth is now, the center of gravity has now shifted decisively to Eurasia, to China, and to these countries that are now a part of the Belt and Road Initiative. If Donald Trump is serious about facilitating an economic recovery in the United States, it will be done by joining – in a win-win cooperation – with China and these other countries; and joining the New Silk Road. As I mentioned, LaRouche PAC had published a pamphlet two years ago on the subject of the United States joining the New Silk Road; and we are currently in the process of updating this pamphlet in a completely new way. Hopefully, that will be available in the next week or two.

So, put this in context and recognize, the Ukraine coup happened because of Viktor Yanukovich's decision not to enter into a free-trade agreement with the failing European Union; and was recognizing that there was a new economic dynamic that was emerging from Eurasia. Now, you've got a very similar situation potentially, from inside the United States. So, this Day of Truth was not only to say "Here's what happened in Ukraine three years ago," but let that be a warning; this is, in fact, actively being attempted inside the United States today.

So Diane, maybe you want to follow up a little bit on that question. But also, I should point out, that President Trump's State of the Union address to a Joint Session of Congress is

coming up next Tuesday. That's February 28th, and that is the deadline for our petition campaign around the Glass-Steagall initiative. We can put up on the screen right now the address; this is <https://lpac.co/trumpsotu>. And this petition campaign continues to accelerate. We had a report last night on our Fireside Chat activist call, of several activists with LaRouche

PAC from New York City to Connecticut to California attending town hall meetings, and intervening with this issue.

Glass-Steagall is urgent; Trump promised this during his Presidential campaign. We have to hold him to this, and urge him

to commit to the restoration of Glass-Steagall during or before

his State of the Union address next Tuesday. So, Diane maybe you

can say a little more about that campaign; or anything else that

you want to add.

SARE: Well, I would just say that Trump has expressed his intent

to spend \$1 trillion on infrastructure in the United States. Now

I understand that the Chinese think we need about \$8 trillion in

investment; which is probably more accurate. But \$1 trillion is

certainly a good start. But how do you do this? Where does it go,

if the Prime Minister of Japan, Abe, who was just here, wants to

invest \$150 billion to build high-speed rail? Number one, if you

have a banking system where any savings can be used as collateral

for bailing out derivatives obligations, who would want to put

their investments through such a system? Two, we don't have a national bank; we don't have the Treasury under the control of the Congress in a sense as it should be. We've got the Federal Reserve that's done \$31 trillion worth of bail-outs. So, in order

for this to succeed, LaRouche's Four Laws, starting first and foremost with Glass-Steagall, is absolutely urgent.

Glass-Steagall alone is not sufficient; but it's the first step.

I would say that if Trump fails to go with Glass-Steagall, and to

go with this approach, it's a great vulnerability; because unless

the government of the United States actually acts to rein in this

gigantic bubble of speculative debt, and to put up that firewall

between the investment banks and the commercial banks, then when

the system implodes – which it inevitably will; it {must}.

Everyone should just consider, what have we done, in terms

of physical productivity, commensurate with the amount of money

that is now in circulation? Nothing. The physical productivity has collapsed. This is Mr. LaRouche's famous Triple Curve function that looks like a trumpet bell; with a hyperbolic curve

going up and a hyperbolic curve going down. We're at the break point; the system will crash. We must have Glass-Steagall in

place. If that is not done, it creates a potential for extraordinary chaos in this country and globally. But then too,

you want a system of banking; a national system of banking that

allows the necessary credit to flow into drivers of the whole economy. Which emphatically means funding for the development

of
thermonuclear nuclear fusion energy, to elevate the entire
platform of how we function; the space program. Instead of
just
little pockets of high-speed rail, we actually need a
trans-continental railroad. As I've said before, if we're
going
to cross the Hudson River, we should make sure we cross the
Bering Strait at the other end. These are only possible with a
sane banking system; so I think it's just very urgent that we
not
leave this vulnerability open. Everybody who's involved in
watching this or your friends, your neighbors, get these
petitions circulating, signed, and get them to your
Congressman
or your Senator or send them back to us. I know we delivered
2300
signatures for this to the Trump White House, and we're going
to
be doing a lot more. We should do it very quickly.

OGDEN: And then the one thing you also were pointing
out
yesterday, is that despite the media propaganda, that
everybody
at these town hall meetings is just there to defend the
Obamacare
or something like that, and are just enraged protesters. When
you
go with this message, "This is how we're going to rebuild the
United States; and we need Glass-Steagall. And we need
Hamiltonian economic policies, and we need jobs and
infrastructure." The response is extraordinary. And in fact,
despite the efforts of Soros and some of these other Obama for
America, stay behind kind of organizations, the American
people
want to be united to constructively work together; and wish

they

did have a President who was serious about this kind of question.

When you say "This is the agenda, and this is what we should be

doing," it has an extraordinary effect of unifying people. I don't know if you want to say anything more about that.

SARE: Yeah, you said it; that's absolutely the case. But it

is counterintuitive; because the media would have you believe that every one of these protesters is some screaming, irrational

fanatic. And it's simply not true. You have to remember, why did

Trump win the election? Because the US economy is finished.

Because out of 320 million Americans, over 90 million who are eligible to work are not employed; they're not part of the workforce. So, that is the reality, whatever the news media wants

to say about it. Then, when we approach these demonstrations, everyone was very struck; and I think they were in Boston on this

Day of Action. The openness we're getting is extraordinary; people are thoughtful, they want solutions. They want a program;

we have that. You can very quickly pull people into sanity on that principle.

OGDEN: Exactly. So, let me just say, in conclusion, the

State of the Union speech obviously is next Tuesday. Over the course of this weekend, there are extraordinary opportunities for

people who are viewing this broadcast to go and circulate this petition at these town hall meetings. You can also circulate this

dossier, which is very important; get people's hands on this and encourage other people to print it out and circulate it themselves. Again, let me put up on the screen the address where you can get this dossier; and we'll make this available in the description of this YouTube video also. But it's <https://lpac.co/ukraine-dossier>. The video montage that you saw earlier in the broadcast today, we will also make available as a separate item in order to circulate this.

Let me just conclude by saying that Helga LaRouche wanted to make it known that the International Day of Truth should not be limited to merely one day, or to one week. That this has got to be an ongoing campaign; we've got to keep the pressure going. This is something that President Trump should respond to, and should be called upon to respond to. The propaganda that has been peddled about the Ukraine situation has been the major wedge driven between the perspective of cooperation of the United States and Russia. As President Trump said in his press conference a week ago, "The Russia thing is a ruse." And people should recognize that the Ukraine thing is also a ruse. In discussions this week, we pointed out that the kind of campaign that was waged about the 28 pages and the truth behind what happened on 9/11, with the financing by the Saudis of these hijackers and the campaign that LaRouche PAC led to get the truth out about the 28 pages, was a victorious campaign. But it was one that had to be continuously run; and it was a lot of long-term

pressure that resulted in the victory of the declassification of the 28 pages. And the passage of the JASTA vote, which was a major defeat for Obama during his last few months in office. This is a very similar question. Oliver Stone has called for President Trump to release the documents on the US involvement in this coup on the Maidan. That would be a very constructive thing to do; and he has the authority to do that. But this is an International Week of Truth; but it should just be an International {Campaign} of Truth. It must be in parallel and in the context of the recognition that we are at an extraordinary moment in history, where the age of geopolitics can be ended; and the United States can decisively join this New Paradigm of economic development and great projects that China is leading with the New Silk Road.

So, thank you very much Diane; I know that you were interviewed by numerous media outlets during the rally yesterday up in New York. So, we'll probably look forward to more coverage of that in various international media outlets over the next few hours and days. We will be joining you again on Monday for our discussion with the Policy Committee; and obviously that will occur on the eve of the State of the Union address next Tuesday.

So, please stay tuned to larouchepac.com; please circulate this dossier as widely as possible. Please continue to get petition signatures and send them in to us. Please subscribe to our email

list if you have not already. Thank you very much and we will
see
you soon.